

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2013 • ΤΕΥΧΟΣ 88

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἰησοῦτης καὶ καλός;	σελ. 1
Οἱ σχέσεις τοῦ πάπα μέ τὴν Δικτατορία τῆς Ἀργεντινῆς	σελ. 3
Συνέντευξη μέ τόν Γέροντα Γαβριήλ	σελ. 5
Τά ἄθρα γράμματα	σελ. 7
Ἡ παρερμηνεῖα τῆς «καταδίκης τοῦ ἔθνοφυλετισμοῦ»	σελ. 10
Ἡ κρίση μέ ἀπλᾶ λόγια	σελ. 11
Πῶς νά ... καταστρέψετε ἀποτελεσματικά τό παιδί σας!	σελ. 13
Κατάλαβες ἄραγε, γιατί ἔγινες δούλος στά φαραωνικά σχέδιά τους;	σελ. 14
Ὁ Δῆμος καὶ τό καριοφίλι του	σελ. 16
Βιβλιοπαρουσίαση	σελ. 17
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 19

ΙΗΣΟΥΪΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΟΣ;

Ἡ παραίτηση τοῦ πάπα Βενεδίκτου ΙΣΤ΄ καί ἡ ἐκλογή τοῦ Ἰησοῦτη Φραγκίσκου Α΄ ἀφ' ἑνός, καί τό «κούρεμα» τῶν τραπεζικῶν καταθέσεων στήν Κύπρο ἀφ' ἑτέρου, ἦταν τά γεγονότα πού σημάδεψαν τήν πρόσφατη ἐπικαιρότητα.

Ἡ παραίτηση τοῦ πάπα ἦλθε ὡς κεραυνός ἐν αἰθρία! Ὁ ἴδιος ἐπικαλέσθηκε λόγους ὑγείας. Ὅμως κανεῖς σχεδόν δέν ἐπέισθη ὅτι αὐτός ἦταν πράγματι ὁ λόγος.

Δέν παραιτεῖται ἔτσι εὐκόλα ἕνας πάπας. Ἡ προηγούμενη παραίτηση ἦταν πρὶν ἀπό ἑπτακόσια χρόνια! Σίγουρα τά σκάνδαλα παιδεραστίας στό Βατικανό καί τά οικονομικά σκάνδαλα ἔπαιξαν τό ρόλο τους, ὅμως τό πιθανότερο εἶναι, ὅτι τόν πάπα Βενέδικτο τόν ἔδιωξαν αὐτοί πού παρασκηνιακῶς κυβερνοῦν τό Βατικανό, ἐπειδή μᾶλλον δέν ἦταν αὐτός πού χρειάζεται ἡ Νέα Τάξη αὐτή τή χρονική στιγμή. Φαίνεται δέν ἦταν ἀρκε-

τά πρόθυμος ή αρκετά ικανός. Ήάν έτσι έχουν τά πράγματα, φαντάζεται κανείς τί θά εΐναι ό νέος πάπας, ό Ήησουΐτης Φραγκίσκος. Καί μήν ξεχνοΰμε ότι Ήησουΐτης σημαίνει αδίστακτος καί ύποκριτής. Μήν ξεχνοΰμε ότι δόγμα τους εΐναι «ό σκοπός αγιάζει τά μέσα». Περιμένουμε καλό από τόν Ήησουΐτη;

Γιά άλλη μά φορά μάς ήλθε στό μυαλό ή προφητική ρήση τοΰ μακαριστοΰ Γέροντος Παΐσιού, όπ «θά τά σπρώξουν τά πράγματα». Θά έπισημάνουμε δυό σημαντικά γεγονότα: 1) Εΐναι ή πρώτη παραίτηση πάπα μετά από έπτά αΐώνες. 2) Εΐναι ή πρώτη φορά, μετά τό σχίσμα τοΰ 1054, πού πηγαΐνει στην ένθρονιση τοΰ πάπα ό ίδιος ό Οικουμενικός Πατριάρχης. Ήρα τά πράγματα δέν εΐναι άπλά ούτε τυχαΐα.

Τά Μ.Μ.Ε. –διεθνή καί έλληνικά– έξυμνοΰν τόν νέο πάπα, ό όποΐος στην πατρίδα του Ήργεντινή κυκλοφοροΰσε, λέει, μέ τό λεωφορείο, δέν δέχθηκε τό πολυτελές σπίτι, όπου έμεναν οΐ προηγούμενοι πάπες, καί γενικώς φαίνεται άπλός καί ανθρώπινος. Ήμως ή αλήθεια εΐναι όπ στά χρόνια της δικτατορίας στην Ήργεντινή ό «καλός καί ταπεινός» πάπας παρέδιδε στά βασανιστήρια τοΰ καθεστώτος όσους κληρικούς του δέν χειροκροτοΰσαν τόν δικτάτορα Βιντέλα. Τά λέγει στό Ήνακοινωθέν του για τόν νέο πάπα ό Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ. Συγχρόνως μία από τίς πρώτες δηλώσεις τοΰ νέου πάπα ήταν ύπέρ της διαθρησκειακής συνεργασίας. Εΐπε όπ οΐ άνθρωποι όλων τών θρησκείων, αλλά καί οΐ άθεοι, πρέπει νά συνεργασθοΰν για την ειρήνη καί τή δικαιοσύνη. Τίς δηλώσεις του αυτές έσπευσαν νά επικροτήσουν Ήβραΐοι Ραβδίνοι.

Συνεπώς μήν τρέφουν κάποιοι ψευδαισθήσεις για τόν «καλό καί ταπεινό» νέο πάπα, γιατί θά διαψευσθοΰν όδυνηρά.

Τά γεγονότα στην Κύπρο, άφ' έτέρου,

μέ την καταδράθρωση της μέχρι πρότινος άνθηρās οικονομίας της νήσου, έδραιώνουν στους Ήλληνες (Ήλλάδος καί Κύπρου) την πεποίθηση όπ ή Ευρωπαϊκή Ήνωση –στην όποία λύνει καί δένει ή Γερμανία τών Μέρκελ-Σόιμπλε, μέ τή συνεργασία καί της δήθεν φιλικής προς έμάς Γαλλίας– τιμωρεί την Ήλλάδα καί την Κύπρο παίρνοντας έναντιόν μας έξοντωτικά οικονομικά μέτρα μέ κίνητρα αλλότρια καί όχι μόνον καί κυρίως οικονομικά.

Ήξ άλλου ή Ρωσία τοΰ Πούτιν, στην όποία βασίσθηκαν έλπίδες κατά την κρίσιμη έβδομάδα τοΰ «κουρέματος» της Κύπρου, κράτησε άποστάσεις. Ήσως, βέβαια, οΐ Ρώσοι τό έκαναν αυτό βλέποντας όπ ή Κυπριακή ήγεσία δέν θέλει ή δέν μπορεί, αυτή τή στιγμή, νά κάνει την ύπέρβαση. Τό σίγουρον εΐναι όπ τελικώς ή Κύπρος ύπέκυψε στίς μαφιόζικες άπαιτήσεις της Τρόϊκας.

Ήνα από τά συμπεράσματα πού προκύπτουν εΐναι όπ, ένψ τά διεθνή πολιτικά καί έκκλησιαστικά γεγονότα τρέχουν, έμεις δέν έχουμε σέ επίπεδο ήγεσίας αυτό πού άπαιτοΰν οΐ περιστάσεις.

Ήνα άλλο, γνωστό καί αυτό από την μακραίωνη ιστορία μας, συμπέρασμα εΐναι όπ, εάν έμεις οΐ Ήλληνες δέν βροΰμε –μέ τή μετάνοΐά μας καί μέ τή χάρη τοΰ Θεοΰ– τρόπο νά σταθοΰμε στά πόδια μας, μήν περιμένουμε τίποτε καλό από τους ξένους. Αυτόι τά δικά τους συμφέροντα φροντίζουν, καί καλά κάνουν στό κάτω-κάτω. Ήμεις τί κάνουμε;

Ήάν, λοιπόν, δέν βροΰμε τόν τρόπο νά εκφράσουμε – καί ως πολιτική πράξη– τόν δυναμισμό καί τίς άξίες πού προκύπτουν από την πίστη καί την ιστορία μας, μήν περιμένουμε προκοπή. Χρειάζονται άξίες ήγεσίες σέ όλους τους τομείς καί σέ όλα τά επίπεδα. Ήλλά καί τίς ήγεσίες ό λαός θά τίς άναδείξει.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ*

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ

Ὁ ὄρος Ἰησουΐτης, πού κατά Μπαμπινιώτη εἶναι συνώνυμο τοῦ «ὑποκριτής καί ταρτοῦφος» διά τά μέλη τῆς Ἀδαιρέτου καί ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀφορᾷ στά μέλη τοῦ μοναστικοῦ τάγματος τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ, τό ὁποῖον ἴδρυσαν τό 1534 ὁ Ἰσπανός Ἰγνάτιος Λογιόλα καί ὁ Βάσκος Φραγκίσκος Ξαδιέ γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς Μεταρρυθμίσεως καί τῆς ἐπαναστάσεως τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης κατά τῆς ἐκτροπῆς τοῦ παποκαισαρισμοῦ. Βαρύνεται δέ μέ τήν ἄγρια πολεμική καί τίς ὑπουλες ἐνέργειες εἰς βάρος τοῦ μαρτυρικοῦ καί Ἁγίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου Λουκάρεως, πού δολοφονήθηκε τελικά μέ φρικώδη τρόπο τό 1638.

[...]

Στίς 5 Μαρτίου 2013 στό Μπουένος Ἀἶρες τῆς Ἀργεντινῆς ξεκίνησε μιά πολύ σημαντική δίκη, ἡ ὁποία ἔχει σάν ἀντικείμενο νά διερευνήσῃ τό σύνολο τῶν ἐγκλημάτων πού διαπράχθηκαν μέ τήν γνωστή ἐπιχείρηση Operation Condor πού σκοπό εἶχε, μέ τήν ὑποστήριξη τῶν Η.Π.Α. τήν ἐγκαθίδρυση λατινοαμερικανικῶν δικτατοριῶν, τήν ἐξόντωση καί τήν δολοφονία χιλιάδων ἀντιφρονούντων. Εἶναι ἐκπληκτικά ἐπικαιρῆ ἡ παλαιότερη σκληρῆ ἀνανοίνωση πού εἶχαν ἐκδόσει «οἱ μητέρες τῆς πλατείας τοῦ Μάη», συγγενεῖς τῶν χιλιάδων ἐξαφανισθέντων στήν διάρκεια τῆς δικτατορίας τῆς Ἀργεντινῆς μέ τήν ὁποία κατήγγειλαν ὅτι «Ἡ “Ἐκκλησία” σιώπησε μπροστά στά ἐγκλήματα καί συμμετεῖχε ἐνεργά στά βασανιστήρια τῶν παιδιῶν μας. Αὐτοί

πού συνεργάστηκαν, πού μᾶς εἶπαν ψέμματα, πού μᾶς γύρισαν τήν πλάτη ἦταν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Μπεργκόλιο». Στό βιβλίο «Ἐκκλησία καί Δικτατορία. Ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας ὑπό τό φῶς τῶν σχέσεων της μέ τό στρατιωτικό καθεστῶς», πού κυκλοφορήθηκε ἀπό τήν Μ.Κ.Ο. CELS τοῦ Μπουένος Ἀἶρες ἀναφέρεται ὅτι ὁ τότε «ἐπαρχος» Ἀργεντινῆς γιά τήν Societas Jesus (Τάγμα Ἰησουϊτῶν) Χόρχε Μάριο Μπεργκόλιο καί σήμερα Φραγκίσκος Α΄ σχετίζετο ἄμεσα μέ τήν ἀπαγωγή καί τά βασανιστήρια τῶν Ἰησουϊτῶν Ὁρλάντο Γιόριο καί Φρανσίσκο Γιάλικς ἀπό τήν στρατιωτική χούντα τόν Μάιο τοῦ 1976. Τό ἴδιο θέμα ἀνέφερε καί ἡ γνωστή ἐφημερίδα Los Angeles Times τήν 1/4/2005 ὅπου περιεῖχτο καί ἡ πληροφορία ὅτι ὁ Ἰησουΐτης Ὁρλάντο Γιόριο κατηγορεῖ εὐθὺς τόν τότε ἐπαρχο τοῦ Τάγματος Χόρχε Μπεργκόλιο ὅτι κυριολεκτικὰ τόν παρέδωσε στά τάγματα θανάτου τῆς Χούντας ἀρνούμενος νά προσφέρει κάλυψη στόν ἴδιο καί στόν Ἰησουΐτη Γιάλικς ἐνώπιον τοῦ καθεστώτος γιά τό κήρυγμά τους στίς φτωχογειτονίες τοῦ Μπουένος Ἀἶρες. Τόν ἴδιο χρόνο ἡ γνωστή δικηγόρος Μύριαμ Μπρέγκμαν κατέθεσε μήνυση κατά τοῦ Καρδινάλιου Χόρχε Μπεργκόλιο καί νῦν Φραγκίσκου μέ τήν κατηγορία τῆς συνωμοσίας μέ τήν ἐγκληματική χούντα τοῦ στρατηγοῦ Βιντέλα, κατηγορία πού ἐπανελάβαν τό 2010 οἱ ἐπιζῶντες τοῦ βρώμικου πολέμου τῆς στρατιωτικῆς Χούντας τῆς Ἀργεντινῆς, ὅπως προδλήθηκε στήν ἐφημερίδα *El Mundo*. Κατά τήν πορεία τῆς δίκης πού ξενίκησε μετά τήν μήνυση τῆς Μύ-

* Ἀπόσπασμα Ἀνακοινωθέντος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς μέ ἡμερομηνία 22.3.2013.

ριαμ Μπρέγκμαν ὁ Καρδινάλιος Μπεργκόλιο ἀρνήθηκε νά παρασπῆ σέ ἀνοικτὴ δίκη καὶ οἱ ἀπαντήσεις του, ὅταν τελικά κατέθεσε, ἦταν γεμάτες ὑπεκφυγές καὶ ἀοριστίες. Τὴν δικτατορία τῆς Ἀργεντινῆς «ἔστησε» ὁ τότε Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν Χέρνυ Κίσινγκερ μὲ τὸν ἀναπληρωτὴ του γιὰ τὴν Λατινικὴ Ἀμερικὴ Οὐίλιαμ Ρότζερς, ὁ ὁποῖος, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ ἀποχαρακτηρισμένα ἀρχεῖα ἐθνικῆς ἀσφαλείας τῶν Η.Π.Α., πού δημοσιεύθηκαν στίς 23/3/2006, εἶχε τότε δηλώσει ὅτι στὴν Ἀργεντινὴ «θά χυθεῖ πολὺ, μὰ πολὺ αἷμα...». Στίς 24/3/1976 ἡ ἀνατροπὴ ἀπὸ τὴν C.I.A. τῆς δημοκρατικῆς κυβερνήσεως τῆς Ἰζαμπέλ Περόν ἀπὸ τὸν στρατηγὸ Βιντέλα, πού κατεδικάσθη σέ ἰσόδια κάθειρξη γιὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, ἔγινε μὲ τὴν στήριξη τῶν χρηματιστηριακῶν συμφερόντων τῆς Wall Street καὶ μὲ τὴν ὑπόδειξη τοῦ γνωστοῦ κυρίου Ντεϊβιντ Ροκφέλλερ, ὁ ὁποῖος ἐπέβαλλε ὡς Ὑπουργὸ Οἰκονομίας τῆς Χούντας τὸν στενὸ του φίλο Χοσέ Ἀλφρέντο Μαρτίνες ντέ Χόζ, πού ὀδήγησε τὴν Ἀργεντινὴ στὴν ὕφεση, τὴν φτώχεια καὶ τὴν δυστυχία παραδίδοντας τὴν Κεντρικὴ Τραπεζικὴ καὶ Νομισματικὴ πολιτικὴ τῆς χώρας στὰ golden boys τῆς Wall street καὶ τοῦ Δ.Ν.Τ. κρατώντας τὸ ἐθνικὸ νόμισμα σκόπιμα ὑπερτιμημένο καὶ δημιουργώντας ἐξαιρετικὰ ὑψηλὸ ἐξωτερικὸ χρέος πού ὀδήγησε τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία τῆς πλουσιοπάτης σέ πρῶτες ὕλες Ἀργεντινῆς σέ ἀτακτη χρεωκοπία. Ὁ κ. David

Rockefeller εἶναι γνωστὸς ἰδρυτὴς τοῦ ὁμωνύμου Μουσείου τοῦ Τέλ Ἀβίβ μὲ τίς ἀντίχριστες παραγωγές πού ἐπὶ διατία πρόβαλλε τὴν Μ. Ἑβδομάδα ὁ τηλεοπτικὸς ΣΚΑΙ καὶ τῆς γνωστῆς Τριμεροῦς ἐπιτροπῆς πού ἀποτελεῖ συγκοινωνοῦν δοχεῖον τῆς ἐπίσης γνωστῆς Λέσχης Μπίλντεμπεργκ.

Τὸ 2006 ὁ Ἀργεντινὸς δημοσιογράφος Ὁράσιο Βερμπίτσκι στό βιβλίο του «Σιωπὴ» καταγγέλει τὸν Χόρχε Μάριο Μπεργκόλιο καὶ νῦν Φραγκίσκο Α΄ ὡς ἄμεσο συνεργάτη τῆς χούντας τοῦ Βιντέλα βασιζόμενος στίς προσωπικὲς μαρτυρίες πέντε Ρωμαιοκαθολικῶν «Κληρικῶν» ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀφῆρεσε ὁ τότε «Ἐπίσκοπος» Μπουένος Ἀἶρες καὶ «ἐπαρχος» Ἀργεντινῆς τῆς «Ἐταιρείας τοῦ Ἰησοῦ» Μπεργκόλιο τὴν ἄδεια γιὰ ἄσκηση ἱεραποστολικοῦ ἔργου στίς παραγκουπόλεις τοῦ Μπουένος Ἀἶρες, δίνοντας ἔτσι τὴν δυνατότητα στὴν Χούντα τοῦ Βιντέλα νά τοὺς συλλάβῃ. Εἶναι σημαντικὴ ἢ πληροφορία πού δίδει ἢ γνωστὴ δικηγόρος γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα Μύριαμ Μπρέγκμαν καὶ πού στηρίζεται στίς καταθέσεις τῶν Ἰησοῦιτῶν Γιόριο καὶ Γιάλικς ὅτι μετὰ τὰ βασανιστήρια στίς φυλακές τῆς Χούντας τοὺς ἔρριξαν ἀπὸ ἐλικόπτερο γιὰ νά τοὺς δολοφονήσουν, ἀλλὰ αὐτοὶ ἐπέζησαν γιὰ νά διηγοῦνται τὰ κατορθώματα καὶ τὴν «ἀγάπη» τοῦ ἐμφανιζομένου ὡς ἀνθρωπιστοῦ κ. Χόρχε Μάριο Μπεργκόλιο καὶ νῦν Φραγκίσκου Α΄.

Ἡ γνωστὴ ἐφημερίδα τοῦ Μπουένος Ἀἶρες *Pagina 12* κυκλοφορήθηκε στό ἄκου-

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται
 στὸν Διαδικτυακὸ Τόπο
 ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στὴ διεύθυνση
www.orthodoxnet.gr

Μερικὲς ἰστοσελίδες πού συνιστοῦμε νά ἐπισκεφθεῖτε: www.orthros.org,
www.enromiosini.gr, ahdoni.blogspot.com, orthodox-watch.blogspot.com, id-ont.blogspot.com

σμα τῆς ἐκλογῆς Μπεργκόλιο μέ τόν τίτλο «i Dios mio» (Θεέ μου) καί καταγράφει τήν μαρτυρία τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ὁρλάντο Γιόριο, Κρασιέλας Γιόριο, ἡ ὁποία καθιστᾶ τόν τότε «Ἐπίσκοπο τοῦ Μπουένος Ἰέρρες» Χόρχε Μπεργκόλιο ὑπεύθυνο τῆς ἀπαγωγῆς ἀπό τήν χούντα τοῦ ἀδελφοῦ της. Στήν διάρκεια τῆς δίκης τοῦ ΕΣΜΑ, μεγαλύτερου κέντρου βασανισμῶν τῆς δικτατορίας τῆς Ἀργεντινῆς, ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς «Ἐπισκοπικῆς Συνόδου» τῆς Ἀργεντινῆς Χόρχε Μπεργκόλιο ἀρνήθηκε ἐγγράφως ὅτι γνώριζε γιά τίς ἀπαγωγές καί τίς δολοφονίες, ὡστόσο ὁ ἀντικαταστάτης του ἀπέστειλε στό δικαστήριο ἀντίγραφο κειμένου πού πιστοποιεῖ ὅτι ὁ Μπεργκόλιο συνεσκέφθη μέ τόν δικτάτορα Βιντέλα καί τρεῖς Ἐπισκόπους πρό τῆς δίκης, γιά νά καταρτίσουν κοινό σχέδιο ὑπερασπίσεως.

Ἐπομένως ἡ ἐκδηλος καταφρόνησις πού ἐπέδειξε ὁ συγκεκριμένος πρός τόν μόνον ἀληθῆ Ἐπίσκοπο πού παρίστατο κατά τήν «ἐνθρόνισή» του, Πάνσεπτο Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο, τόν ὁποῖον

δημοσίως οὔτε εὐχαρίστησε ὀνομαστικῶς διά τήν παρουσίαν Του οὔτε ἐτίμησε διά προβεβλημένης θέσεως, ὅπως θά ἔδει καί ὅπως ἔπρατταν οἱ Προκάτοχοί του, ἀλλά ἰησουϊτικῶς τόν ἐδεξιόθη ἰδιωτικῶς διά γέυματος, ὅπως ἐγράφη, καθῶς καί ἡ ἀνέντιμος καί προκλητική συμμετοχή τοῦ Οὐνιτου ψευδοδιακόνου καί τῶν Οὐνιτῶν ψευδεπισκόπων, πού γιά μία εἰσέτι φορά ἐπέρρωσαν τό διαρκές ἔγκλημα τῆς Οὐνίας καί τόν ἀντίχριστο διασμό τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν Ἐκκλησίας, συνάδουν ἀπολύτως μέ τά ἀνωτέρω καταγγελλόμενα.

Αὐτά τά ἐλάχιστα ὡς ἀπάντηση στοῦς ἀγαπητούς ἀδελφούς πού ὀμιλοῦν περὶ «καλῶν προθέσεων» τοῦ καταληψία τοῦ Πρεσβυγενοῦς θρόνου τοῦ Πατριαρχείου τῆς Δύσεως καί πού ἔσπευσαν μέ ὕδρεις ἄνευ ἐπιχειρημάτων νά κακοχαρακτηρίσουν προγενέστερο κείμενό μου, γεγονός γιά τό ὁποῖο ἐνώπιον τοῦ Δικαιοκρίτου θά ἀποδώσουν ἀσφαλῶς λόγον, διότι οἱ πράξεις μας καί οἱ λόγοι μας θά μᾶς κρίνουν ἐνώπιόν Του.

ΑΝ ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΟΗΣΟΥΝ, ΟΥΤΕ Η ΚΟΛΑΣΗ ΘΑ ΤΟΥΣ ΔΕΧΘΕΙ*

τοῦ Γέροντος Γαβριήλ

Ὁ Θεός εἶναι πολύ λυπημένος μέ τούς Ἕλληνες, διότι Τόν ἀρνηθήκαμε. Καταργήσαμε τό Νόμο Του καί θεσπίσαμε δικούς μας νόμους.

Κάποτε ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος σέ μιά μάχη ἔπιασε ἕναν στρατιώτη, πού κρυβόταν. Τρέχει καί τοῦ λέει:

— Πῶς σέ λένε;

— Ἀλέξανδρο μέ λένε.

Τοῦ λέει:

— Ἀλέξανδρο σέ λένε; Ἦ θ' ἀλλάξεις διαγωγή ἢ θ' ἀλλάξεις ὄνομα! Μέ βλέπεις ἐμένα στίς μάχες νά κρύβομαι;

Κι ἡ Ἑλληνική Βουλή ἢ πρέπει ν' ἀλλάξει διαγωγή ἢ πρέπει ν' ἀλλάξει ὄνομα. Μ' αὐτά πού ἔκανε, δέν τῆς ἀρμόζει νά λέγε-

* Τμῆμα ἀπομαγνητοφωνημένης συνεντεύξεως μέ τόν Γέροντα Γαβριήλ ἀπό τό Ἱερόν Κελίον τοῦ Ὁσίου Χριστοδοῦλου, Καρυές Ἀγίου Ὁρους. Ἡ συνέντευξη στό σύνολό της κυκλοφορήθηκε ἀπό τίς ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη» τόν Ἰανουάριο τοῦ 2013.

ται Βουλή. Ἐκεῖνο τό ὄνομα πού τῆς ἀρμόζει νά λέγεται, εἶναι δεόντως καί πρεπόντως ἀβουλη καί ἀσύνετη καί ἀπερίσκεπτη. Γιατί κατήργησε τό Νόμο τοῦ Θεοῦ καί ψήφισε δικούς της νόμους.

Ἐπί τῷ Θεῷ λέει στό Δεκάλογο: «οὐ φονεύσεις». Οἱ Ἕλληνες Βουλευτές λένε: «Κάτω ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ· σκοτῶστε». Νομιμοποίησαν τίς ἐκτρώσεις. Δέν εἶναι ἀλήθεια αὐτό; Μήπως τούς συκοφαντοῦμε;

Ἐπί τῷ Θεῷ λέει: «οὐ μοιχεύσεις». Αὐτοί λένε: «Κάτω ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ». Νομιμοποίησαν τίς μοιχεῖες, τίς πορνεῖες, τήν ὁμοφυλοφιλία, τήν καύση τῶν νεκρῶν, τόν πολιτικό γάμο, βγάζουν τά Θρησκευτικά ἀπ' τά σχολεῖα, πετοῦν τόν Σταυρό ἀπ' τή σημαία, τίς εἰκόνες ἀπ' τίς δημόσιες ὑπηρεσίες, θέλουν ν' ἀναβιώσουν τόν δωδεκαθεϊσμό καί τόσα ἄλλα.

Ἐνδιαφέρονται οἱ Ἕλληνες Βουλευτές γιά τήν Ἑλλάδα μας; Θέλουν τήν πρόοδό της; Ὑποστηρίζουν τά Χριστιανικά μας ἰδεώδη; Εἶναι Ἐθνοπατέρες καί Ἐθνοσωτῆρες; Ἦ εἶναι ἔθνοολετῆρες καί ἔθνοκαταστροφεῖς; Μ' αὐτό πού κάνουν καί θεσπίζουν, ἀποδεικνύουν ὅτι δέν πιστεύουν στόν Θεό, σέ ἀόρατο κόσμος, στήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, στήν κόλαση, στόν Παράδεισο, στή Μέλλουσα Κρίση καί ἀνταπόδοση. Ὅλ' αὐτά τά θεωροῦν πλάνες ἐπικίνδυνες καί ὅπιοι τοῦ λαοῦ.

Ἄν δέν μετανοήσουν, οὔτε ἡ κόλαση θά τούς δεχθεῖ. Ὁ Θεός θά κάνει εἰδική κόλαση γιά νά τούς βάλει. Καί μέ τά πολιτι-

κά τους ἀξιώματα θά κοσμοῦν τά βαθυτέρα καί φριχτότερα μέρη τῆς κολάσεως!

Ἐπί τῷ Θεῷ λέει: «οὐ φονεύσεις». Οἱ Ἕλληνες Βουλευτές λένε: «Κάτω ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ· σκοτῶστε». Νομιμοποίησαν τίς ἐκτρώσεις. Δέν εἶναι ἀλήθεια αὐτό; Μήπως τούς συκοφαντοῦμε;

Οἱ πολιτικοί μας σήμερα σκέπτονται τίς ἐπόμενες γενιές;

Ἐπί τῷ Θεῷ λέει: «οὐ μοιχεύσεις». Αὐτοί λένε: «Κάτω ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ». Νομιμοποίησαν τίς μοιχεῖες, τίς πορνεῖες, τήν ὁμοφυλοφιλία, τήν καύση τῶν νεκρῶν, τόν πολιτικό γάμο, βγάζουν τά Θρησκευτικά ἀπ' τά σχολεῖα, πετοῦν τόν Σταυρό ἀπ' τή σημαία, τίς εἰκόνες ἀπ' τίς δημόσιες ὑπηρεσίες, θέλουν ν' ἀναβιώσουν τόν δωδεκαθεϊσμό καί τόσα ἄλλα.

Σήμερα οἱ βουλευτές μας ζοῦν γιά τήν Ἑλλάδα;

Πολλοί ἀντίχριστοι διαμέσου τῶν αἰῶνων πολέμησαν τόν Ἀρχηγό τῆς Πίστεώς μας λυσσῶδῶς. Κανένας ὅμως ἀπ' αὐτούς τούς ἀντιχριστούς δέν τόλμησε νά προσβάλλει τήν ἠθική ὑπόσταση τοῦ Κυρίου μας. Οἱ ἀντίχριστοι τοῦ αἰῶνος μας προσβάλλουν τήν ἠθική ὑπόσταση τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεώς μας καί παρουσιάζουν, συγγνώμην πού τό λέω, τόν Κύριό μας ὡς ἀνήθικο, ἁμαρτωλό, πόρνο, ὁμοφυλόφιλο, ὡς διεστραμμένο καί ἀνισόρροπο, ὡς τεμπέλη καί ἀχαίρευτο. Λένε ὅτι ξεστράτισε τήν Ἁγία Μαρία τήν Μαγδαληνή μικρό κοριτσάκι καί ἔκανε ἔρωτα μαζί της καί ὅτι ἤθελε νά κάνει μαζί της ἓνα παιδί, πού τό ὀνόμασε Παράκλητο. Αἷσχος! Καί ντροπή! Βαπτισμένοι Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι, νά λένε καί νά πιστεύουν αὐτά γιά τόν Κύριό μας! Ξεπερνοῦν στή διαστροφή καί αὐτόν τόν ἴδιο τόν Σατανᾶ!

ΤΑ ΑΘΕΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ*

του Δημητρίου Νατσιού, Δασκάλου

«Τά ἄθεα γράματα κόψανε τό δρόμο του ἔθνους καί τ' ἀμποδᾶνε νά χαρεῖ τή λευτεριά του» (Παπουλάκος).

Ἔχουμε τήν ἐντύπωση ὅτι ἡ ἔσχατη μάχη γιά τό μέλλον τῆς πατρίδος διεξάγεται μέσ στό Κοινοβούλιο ἢ στά ἔγκατα τοῦ Μαξίμου.

Λάθος. Στά σχολεῖα, στίς αἴθουσες διδασκαλίας κρίνεται ἡ τύχη τοῦ Γένους.

Ἄν ἐπικρατήσῃ ἡ «ἐλληνοκτόνος παιδαγωγία» καί ἐκλείψῃ διά παντός ἡ ἐλληνοκοροδόξη Παιδεία, «ἡ ροδόχρους ἐλπίδα τοῦ Ἔθνους» (Καποδίστριας), τότε ἄσθροκολλήσουμε τό ἀγγελτήριο θανάτου, πλησιάζει ἡ ἱστορική εὐθανασία. Ἄν δέν ἀπομείνῃ ἡ εὐλογημένη «μαγιά» τοῦ Μακρυγιάννη, τότε «κάλλιον νά μήν ὑπάρχει Ἑλληγν εἰς τόν κόσμον, παρὰ νά ἀτιμάζει τό κατ' εἰκόνα Θεοῦ καί ὁμοίωσιν, ὑπάρχων ἀνδράποδον τοῦ ἀναισθήτου Τούρκου, ἐνῶ ἐπλάθη ἀπό τόν Θεόν ἐλεύθερος» ὅπως θεσπίζου, στίς 5 Μαΐου τοῦ 1827, στήν Τροιζήνα, οἱ ἐλευθερωτές πατέρες μας. Καί σίγουρα στήν θέση τοῦ «ἀναισθήτου Τούρκου», μπορεῖ νά μοῦν καί ἄλλα ἀναισθητα καί ἄπληστα θηρία –φανερὰ καί νοητά– πού μᾶς ἐξανδραποδίζουν. Καί τό κακό γίνεται ἀπό τούς ὑπουλοῦς, τούς «προδατόσημοῦς λύκοῦς» πού ζεσταίνουμε στόν κόρφο μας καί μαγαρίζου παιδεῖα καί παιδιά...

Τό 1984 τό ἡσύχιο καί ταπεινό «Περι-

βόλι τῆς Παναγίας» μας, τό σπουδαιότερο πνευματικό κέντρο τῆς ἀνθρωπότητος, ἐπισημαίνει τήν ὀλέθρια πορεία τῆς Παιδείας, ἐν ὀνόματι κάποιου νεφελώδους προοδευτισμοῦ καί ἀβασάνιστου ἐξευρωπαϊσμοῦ καί ὁμιλεῖ ἀπερίφραστα κατευθαρθῶς γιά τήν ἀδίστακτη καταστροφή τῶν ἐθνικῶν μας ριζῶν καί τόν ἐπελαύνοντα ἀντιχριστιανισμό καί ἀφελληνισμό.

Ἄντιγράφω τό ἀπόσπασμα: «Ἄπό πολλά χρόνια τώρα γίνεται συστηματική προσπάθεια, διαρκῶς αὐξανόμενη, νά πολεμηθεῖ ἡ πίστη. Νά βγεῖ ἀπό τά ἐλληνικά σχολεῖα ὁ Χριστός. Νά διαστρεβλωθεῖ ἡ ἱστορία μας. Νά εὐτελισθεῖ ἡ σημασία τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Πάσχα, πού τόσο ζεῖ ὁ λαός μας. Νά παύσῃ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία νά εἶναι ἡ ψυχή τοῦ Γένους μας. Νά καταστήσῃν τά παιδιὰ εὐκόλη λεία κάθε νοητοῦ ἢ φανεροῦ θηρίου».

Δυστυχῶς ἐπαληθεύτηκαν οἱ Ἁγιορεῖτες Πατέρες. Τό πού ἔχει καταστήσει ἡ Παιδεία μας ἐξ αἰτίας τῆς παρατεταμένης κρίσεως ταυτότητας, τό βλέπει κανεῖς στά πλεῖστα ἐν χρήσει σχολικά ἐγχειρίδια.

Δέν πρόκειται μόνο γιά τό ἐλεεινό γλωσσικό ἰδίωμα στό ὁποῖο εἶναι γραμμένα, γιά τήν προχειρότητα καί ἀνεπάρκεια πού τά χαρακτηρίζει, πρόκειται κυρίως γιά τήν ψυχική μιζέρια στήν ὁποία καταδικάζου τό παιδί, τά πρότυπα πού τοῦ προβάλλου, ἤτοι ἕναν πληροφορημένο, ὑπολογιστικό,

* Ἡ «Π» συνιστᾶ ἐνθέρμως τό βιβλίο τοῦ κ. Δημ. Νατσιού, πού κυκλοφορήθηκε ἀπό τίς ἐκδόσεις «Ἐνωμένη Ρωμηοσύνη», Σειρά γιά νέους: «Ἱαματικά Νάματα», ἀρ. 5. Ὁ τίτλος του εἶναι: «Τά Νεοταξικά Βιβλία Γλώσσας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολεῖου καί τοῦ Γυμνασίου». Τό βιβλίο εἶναι ἀποκαλυπτικό γιά τό κατάντημα τῆς Παιδείας μας. Καιρός νά ἀντιδράσουμε.

άνταγωνιστικό και συναισθηματικά νεκρό άνθρωπο. Και, κυρίως, χωρίς τον Θεάνθρωπο, τήν χαρά του κόσμου.

Περισσεύει στά τρισάθλια διβλία ή έκκλησιομαχία, ή κατασυκοφάντηση και ό έμπαιγμός τής άμωμήτου πίστεώς μας, πού «μας λευτέρωσε και δγήκαμε εις τήν κοινωνίαν του κόσμου», όπως βροντοφωνάζει ό Μακρυγιάννης.

Και όλα αυτά κατά παράδασιν τής συνταγματικής έπιταγής. (Έξαιρετική ή μελέτη και ή άρθογραφία για τά θέματα αυτά του σεδαστου προέδρου έ.τ. του 'Αρείου Πάγου κ. Βασιλείου Νικοπούλου, μέ τίτλο: «Τό προοίμιον του Συντάγματος και ή νομική του άξιολόγηση», έκδοση τής «Έταιρείας των Φίλων του Λαού»).

Και για του λόγου τό άληθές μιά σύντομη περιδιάδαση στά σχολικά διβλία Γλώσσας Δημοτικού και Γυμνασίου τεκμηριώνει τά προαναφερθέντα:

Άνθολόγιο Α' Δημοτικού:

Κείμενο μέ τίτλο: «Δώσε τήν άγάπη». Διαδραματίζεται ό έξής διάλογος στή τάξη. «Αύριο θά κάνουμε γιορτούλα μέσα στήν τάξη», λέει ή δασκάλα.

«Τί γιορτή; Ποιός άγιος γιορτάζει;» ρωτοϋν τά παιδιά. «Αύτός ό άγιος δέν ύπάρχει. Είναι ό άγιος τής φιλίας», άπαντā ή κυρία. «Μά δέν έχει όνομα;». «Νά τόν πούμε...Φιλάγιο» λέει ό Μάνος, τό Πολωνεζάκι και συμφωνει ή δασκάλα. (Τό σχολειό είναι διαπολιτισμικό).

Έρώτηση: Δέν έχει άγίους ή Έκκλησία μας; (σελ. 107).

Στή σελ. 110 ύπάρχει μιά προσευχή τής ...Θέτιδος Χορτιάτη. (Μία νερόδραστη τιποτολογία).

Στή σελ. 113 κείμενο για τόν 'Αϊ-Βασίλη. "Οχι δέβαια για τόν άσκητικό και φιλανθρωπότατο άγιο, αλλά για τό γνωστό ξωτικό των δώρων.

Διαβάσω: «'Ο 'Ιβάν και ή οικογένειά

του έγκαταλείπουν τόν τόπο τους, μαζί και ή Εϋτυχία, ή γάτα τους, έξ αιτίας μās καταστροφής...»

Έρωτō: γιατί τέτοια μαϋρα, καταθλιπτικά κείμενα σε βχρονα παιδιά;

Διευκρινίζω: "Οτι ή άτομική και κοινωνική μας ζωή ειχε, έχει και θά έχει ένα μεγάλο μέρος της βουτηγμένο στο σκοτάδι, δέν σημαίνει πώς λόγω ρεαλισμού πρέπει νά τό προβάλλουμε στα διβλία του Δημοτικού και νά φαρμακόνουμε τήν ψυχή των παιδιών. "Οχι για νά κρυδόμεστε ύποκριτικά, αλλά γιατί ό νοϋς των μικρών παιδιών δέν χωράει τό κακό, όποτε τό μόνο πού άποφέρει μιά τέτοια προσπάθεια είναι νά διαταράσσεται ή πνευματική τους ισορροπία.

Γλώσσα Α' Δημοτικού.

Άφιέρωμα στο Πάσχα.

Περιέχονται δύο ποιήματα. Τό πρώτο μέ τίτλο «Πασχαλινό» στο όποιο περιγράφονται «οί φοϋρνοι πού μοσχοβολοϋν» και «τά τραπέζια πού κοκκινίζουν άπ' τά αυγά». Τό δεύτερο μέ τίτλο «Πασχαλινά κουλούρια», (τ. β', σελ. 56).

Πουθενά ή 'Ανάσταση του Χριστου, τό «Χριστός 'Ανέστη» στήν κρισιμότερη τάξη όλων των βαθμίδων. Μή θιγει ό πολυπολιτισμός τους...

Στήν Β' και Γ' Δημοτικού θά βροϋμε 4-5 σελίδες για προσκλήσεις σε γενέθλια. Πουθενά στο Δημοτικό δέν αναφέρεται ή ονομαστική γιορτή.

Στό Άνθολόγιο Γ' και Δ' Δημοτικού. Σελ. 79. Κείμενο μέ τίτλο «Τότε πού πήγαμε δόλτα τόν 'Επιτάφιο». Έχουμε περιφορά και όχι δόλτα του 'Επιταφίου. Και στον έπίλογο «'Οταν φτάσαμε στήν Έκκλησία οι ψάλτες σήκωσαν τόν 'Επιτάφιο ψηλά πάνω από τήν πόρτα κι' όλοι έμεϊς περάσαμε από κάτω. Νά, όπως τό "περνā-περνā ή μέλισσα"». Διακωμώδηση τής κατανυκτικότερης άκολουθίας τής Έκκλησίας μας.

Στή σελ. 74 ό μουσουλμάνος Νορντίν,

ἐπισκέπτεται τήν «Ἐκκλησία τοῦ χριστιανοῦ Ἀλλάχ» καί βλέποντας τίς ἀγιογραφίες στούς τοίχους δυσφορεῖ μέ τούς «ἄσχημους γέρους μέ τίς μακριές γενειάδες», δηλαδή, μέ τούς ἀγίους μας.

Στή σελ. 143 σέ ἓναν ποδοσφαιρικό ἀγώνα, ἓνας παπάς καί ἓνας δάσκαλος εἶναι τερματοφύλακες καί ἀλληλοῦδρίζονται.

Στή *Γλώσσα Δ' Δημοτικοῦ* (τ. β', σελ. 52) ὁ Ἀϊ-Βασίλης «βγαίνει στήν αὐλή νά ἀπλώσει τή μπουγάδα του, τίς κάλτσες του, τή φανέλα του καί τό μακρὺ του σώδρακο...».

Στήν *Ε' Δημοτικοῦ*, στήν ἐνότητα γιά τά Χριστοῦγεννα ἔχουμε πάλι μία «οἰκογένεια προσφύγων, τοῦ Ἄντυ, πού ζεῖ σέ ἀντίσκηνα καί ξεπαγιάζει» (πάλι μαυρίλα).

Στήν ἐπόμενη σελίδα 26 «ἡ Φρικαντέλα ἡ μάγισσα πού μισοῦσε τά κάλαντα» καί ἔδιωχνε τά παιδιά μέ φράσεις ὅπως «Σκασμός, σκουπιδόπαιδα! Ἄν δέν σταματήσετε νά λέτε τά κάλαντα θά τό μετανιώσετε πικρά!».

Στή σελ. 29 τά ἅγια Θεοφάνεια εἶναι γιά τά ἐντυπα σκύδαλα ἀγώνας κολύμβησης.

Στό βιβλίο «*Θεατρική Ἀγωγή*» τῆς *Ε'* καί *Στ' Δημοτικοῦ*, στή σελ. 81 τά παιδιά καλοῦνται νά ὑποδυθοῦν τό δαιμόνιο.

Στή *Γλώσσα Στ' Δημοτικοῦ* (τ. α', σελ. 90) θά βρεῖς τήν παναίρεση τοῦ Οἴκουμενισμοῦ, ὅπου ὁ Χριστιανισμός ἐξισώνεται μέ τίς θρησκείες τοῦ κόσμου καί ὑποτιμᾶται σαφῶς τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου.

Στό *Ἀνθολόγιο Στ' Δημοτικοῦ*, σελ. 166, συγκρίνονται τά μάτια τοῦ Χριστοῦ μέ τά μάτια μᾶς γάτας.

Στό Γυμνάσιο τά ἴδια καί χειρότερα...

Στό τετράδιο *ἐργασιῶν Α' Γυμνασίου* (σελ. 76) κείμενο «Μ. Παρασκευή στήν Ἐκκλησία» τοῦ Καζαντζάκη, στό ὁποῖο διαβάζουμε: «...μιά φορά τόν ἔλεγαν Ἄδωνη, τώρα Χριστό» καί λοιπές νεοπαγανιστικές βλασφημίες.

Στά «*Κείμενα Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας*» *Α' Γυμνασίου* (σελ. 222) θά βροῦμε μιά γάτα, ἡ ὁποία εἰσχωρεῖ στό «Ἱερό Βῆμα» καί ἀφήνει τίς ἀκαθαρσίες της στήν «Ἁγία Πρόθεση». (Τί ἀλήθεια νά διδαχτοῦν οἱ μαθητές ἀπό τέτοιο κείμενο;)

Στήν *Α' Γυμνασίου*, στή «*Γλώσσα*», σέ κείμενο μέ τίτλο «Παράπονα σκύλου» ἓνας ἀδέσποτος σκύλος κάθεται ἔξω ἀπό τήν ἐκκλησία καί περιμένει, «προσεύχεται» «νά βγεῖ ὁ Κύριος», «μὰ ὁ Κύριος δέν βγαίνει». (Μέ κεφαλαῖο τό «κάπα» ἄρα ἀναφέρεται στόν Χριστό).

Στά *Κείμενα Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας τῆς Β' Γυμνασίου*, μετά τόν «φιλάγιο» τοῦ Δημοτικοῦ, οἱ μαθητές θά γνωρίσουν κι ἓναν «νέο» ἅγιο, πού αὐτή τήν φορά λέγεται... Ἀϊ-Λαός (σελ. 62), ἐνῶ στό ἴδιο βιβλίο θά συναντήσουμε πάλι τόν Καζαντζάκη πού «τήν ὥρα πού χτυποῦσαν οἱ καμπάνες κι οἱ χριστιανοί πήγαιναν στόν Ἀϊ-Μηνᾶ», αὐτός «κίνησε γιά ἄλλο προσκύνημα, νά χαιρετήσῃ τήν Ἁγία Κρήτη» (σελ. 113).

Στή «*Γλώσσα*» *Γ' Γυμνασίου* «φιλοξενεῖται» ὁ Σημίτης πού δυσφορεῖ γιά τήν «διαστρεβλωμένη καί γι' αὐτό χωρίς ἀπήχηση ἑλληνική καί χριστιανική παράδοση» τῆς πατρίδας μας (σελ. 65) καί ἡ γνωστή ἀνθρωποκάμπια τῆς Νέας Τάξης, ὁ Νίκος Δήμου, ὁ ὁποῖος ἐπαίρεται γιατί «ἀνήκει σέ πολλές Μ.Κ.Ο.» καί κατηγορεῖ τήν πατρίδα μας γιά «καταπίεση τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά, τῶν σλαβοφώνων καί Μουσουλμάνων».

Στό «*Τετράδιο Ἐργασιῶν*» τῆς ἴδιας τάξης θά «σκοντάψουμε» στό μέγα πνευματικό ἀνάστημα πού λέγεται Κώστας Λεφάκης, ὁ γνωστός τηλεαστρομπουρολόγος πού συμβουλεύει τούς μαθητές νά προδοῦν σέ ἐρωτικές σχέσεις, διότι ὁ Ἄρης καί ἡ Ἀφροδίτη (τά ζώδια) τίς εὐνοοῦν (σελ. 73).

Λεφάκη ἢ Σημίτη θά βρεῖς στά κουρελουρηγῆματα αὐτά.

Κόντογλου, Κάλβο ἢ Παλαμᾶ, γιά παράδειγμα, δέν συναντᾶς.

Ἔσ μήν ἀποροῦμε γιά τά ξινά μῆλα. Οἱ μηλιές εἶναι σάπιες.

Καί ἐπαναλαμβάνω: ἡ τύχη τοῦ Γένους κρίνεται στίς σχολικές τάξεις.

Κλείνω μέ μιᾶ ἔκκληση πρός τούς ποιμένες, τούς ἐπισκόπους τοῦ λαοῦ: «Ἁγιοὶ Ἀρχιερεῖς, κάποτε οἱ Ἐπίσκοποι τοῦ δούλου Γένους, ἔπιαναν τά καριοφίλια καί στέκονταν στήν πρώτη γραμμή, ὑπερασπιζόμενοι τό ποίμνιό τους, χύνοντας καί τό αἷμα τους γιά τοῦ Χριστοῦ τήν Πίστη τήν ἁγία καί τῆς πατρίδος τήν Ἐλευθερία.

Τώρα καί πάλι τό ποίμνιό σας, τό πιό εὐάλωτο καί ἀνυπεράσπιστο, τά παιδιά τοῦ λαοῦ, τά παιδιά σας, κατασπαράσσεται καί μαγαρίζεται ἡ ψυχὴ του ἀπό “φανερὰ καί νοητὰ θηρία”. Τά παιδιά φωνάζουν: “ἄνθρωπον οὐκ ἔχω”.

Σταθεῖτε Κυρηναῖοι τοῦ πολύπαθου λαοῦ μας.

Οἱ ἀνίκανοι Κυβερνήτες μᾶς ἐξαφανίζουν ὡς λαό ἱστορικό.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅταν ἐκλείπει ἡ κοσμική ἐξουσία ἢ προδίδει τόν λαό, καθίσταται ἑλληνοσώτεια.

Ἡ ὥρα ἦλθεν...»

Ἡ ΠΑΡΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ «ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΦΥΛΕΤΙΣΜΟΥ»

τοῦ Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη

Οἱ ποικιλώνυμοι «προοδευτικοί», πού εὐκαίρως-ἀκαίρως ἀναφέρονται στή «συνοδική καταδίκη τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ» καί τοῦ τοπικισμοῦ ὑπό τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πιθανῶς ἢ δέν ἔχουν διαβάσει τό κείμενο τῆς συνοδικῆς ἀποφάσεως, ὅποτε δέν δικαιοῦνται νά ὀμιλοῦν ἢ τό ἔχουν διαβάσει καί ἀπό ἄγνοια ἢ σκοπίμως τό παρερμηνεύουν, γιά νά πλήξουν εἴτε τό Αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἴτε τόν ὑγιῆ πατριωτισμό, τόν ὁποῖο ταυτίζουν μέ τόν ἐθνοφυλετισμό, δηλαδή μέ τόν ρατσισμό.

Ἀνατρέξαμε στόν Β' τόμο τοῦ βιβλίου τοῦ μακαριστοῦ Καθηγητοῦ τῆς Δογματικῆς Ἰωάννου Καρμίρη «Τά Δογματικά καί Συμβολικά Μνημεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας» (ἔκδ. Β', Graz, Austria 1968, σσ. 930α-930στ), ἀπ' ὅπου καί ἀντλοῦμε τίς πληροφορίες πού παραθέτουμε. Σύμφωνα λοιπόν μέ τόν Καθηγητή

Ἰω. Καρμίρη «Ἀφορμὴν πρός ἔκδοσιν τοῦ ὄρου τούτου (τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοπικῆς Συνόδου τοῦ 1872 κατὰ τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ) ἔδωκαν οἱ ὑπό ἐθνικιστικοῦ καί φυλετικοῦ πνεύματος ἐμφορούμενοι Βούλγαροι, ἀξιώσαντες τήν ἀντικανονικήν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγκατάστασιν Βουλγάρου Ἐξάρχου, ὡς καί ἰδίας Βουλγαρικῆς Ἱεραρχίας καί Ἐκκλησίας ἐν τῷ Τουρκικῷ κράτει, ἐνῶ κανονικῶς ἀπαγορεύεται, ὅπως ἐν μιᾷ καί τῇ αὐτῇ πόλει καί ἐπισκοπῇ ἐδρεύωσι δύο ἐπίσκοποι ὀρθόδοξοι, ἀσκοῦντες ἀνεξαρτήτους ἀπ' ἀλλήλων ἐξουσίας» (ἐνθ' ἄν., σ. 930α).

Ἡ οὐσία τῆς συνοδικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἶναι σύμφωνα μέ τόν Καθηγητή Ἰωάννη Καρμίρη νά μήν ὑπάρχουν σέ ἕναν τόπο περισσότεροι τοῦ ἐνός ἐπίσκοποι λόγῳ ἐθνικῆς, φυλετικῆς καί γλωσσικῆς διαφοροποιήσεως. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι ὁ Δογματολόγος Ἰωάννης Καρμίρης, ὁ

ὁποῖος προφανῶς κατανοοῦσε καλύτερα ἀπὸ τούς σημερινούς «προοδευτικούς» νόημα τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως, τέσσερις φορές ἐπανέρχεται στήν εἰσαγωγή (σσ. 930α-930ε), πού προτάσσει τῆς συνοδικῆς ἀποφάσεως (σσ. 930ε-930στ), ἐπαναλαμβάνοντας σχεδόν αὐτολεξεί ὅτι: «Ἐπομένως δέν ἐπιτρέπεται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ (πόλει ἢ ἐπαρχίᾳ) νά ἐδρεύσι πλείονες τοῦ ἐνός ἐπίσκοποι, ἀσκούντες διαφόρους ἀνεξαρτήτους ἀπ' ἀλλήλους δικαιοδοσίας, λόγῳ διαφορᾶς τῆς ἐθνικότητος ἢ τῆς φυλῆς ἢ τῆς γλώσσης ἢ τοῦ λειτουργικοῦ τύπου.

[...]

Ἄλλά καί μέχρι σήμερον παρατηρεῖται τό ἀπότοκον τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ λυπηρόν φαινόμενον πλειόνων ὀρθοδόξων ἐπισκόπων εἷς τινα μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ, προσελθόν ἐκ τῆς εἰς αὐτά διασπορᾶς πολλῶν ὀρθοδόξων πιστῶν διαφόρων ἐθνικότητων, συνεπεία τῶν γνωστῶν ἱστορικῶν γεγονότων τοῦ παρόντος ἰδίως αἰῶνος» (ἐνθ. ἀν., σ. 930β).

Αὐτό εἶναι λοιπόν τό νόημα τῆς ἀποφάσεως καί ὄχι ἐκεῖνο πού προσδίδουν ὅσοι

κάνουν σημαία τήν συνοδική αὐτή ἀπόφαση.

Αὐτά ὅσον ἀφορᾶ στήν ἱστορία.

Κατά τήν ταπεινή μας γνώμη ἡ πραγματική καταδίκη τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ θά μπορούσε νά διατυπωθεῖ περίπου ὡς ἐξῆς: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καταδικάζει ὡς ἀντίθετη πρός τό Ἱερό Εὐαγγέλιο, τούς Ἁγίους Πατέρας καί τήν ἐμπειρία τῆς τήν ἀποψη ὅτι ὑπάρχουν φυλετικοί περιορισμοί, πού ἐμποδίζουν κάποιους νά φθάσουν μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ διά τῆς καθάρσεως στόν Ἁγιοπνευματικό φωτισμό καί τή θέωση». Δηλαδή: Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέχεται ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, διαθέτουν νοῦν καί καρδίαν (μέ τήν πατερική σημασία) καί ἤμπορουν ἀλλά καί πρέπει νά ὑποβληθοῦν σέ πνευματική θεραπεία ἀπό τά πάθη καί τήν ἁμαρτία, προκειμένου νά ἀποκατασταθεῖ ἡ πνευματική τους ὑγεία· προκειμένου, δηλαδή, νά μεταβοῦν ἀπό τό **παρά φύσιν** στό **κατά φύσιν**.

Αὐτή ἡ θεραπεία, βέβαια, λαμβάνει χώραν **μόνον** μέσα στό πνευματικό νοσοκομεῖο πού λέγεται Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Η ΚΡΙΣΗ ΜΕ ΑΠΛΑ ΛΟΓΙΑ*

Στά οικονομικά πανεπιστήμια τῆς Δύσης, κυρίως Ἀμερικάνικα (σχολή τοῦ Σικάγου) καί κατά δεύτερο λόγο Εὐρωπαϊκά, οἱ οικονομολόγοι καθηγητές, ψάχνουν νά βροῦν τρόπους γιά νά βγάλουν χρήματα σάν κράτος ἀλλά καί σάν πρόσωπα. Μέχρι τώρα παρήγαγαν προϊόντα, π.χ. αὐτοκίνητα, τά πουλοῦσαν καί κέρδιζαν.

Τώρα σκέφτηκαν ἕναν ἄλλο ἀνήθικο

τρόπο γιά νά βγάλουν πάρα πολλά χρήματα, γρήγορα καί εὐκολα.

Τί κάνουν; Διαλέγουν ἕνα κράτος πού ἔχει μεγάλο φυσικό πλοῦτο, π.χ. πετρέλαια, χρυσό, οὐράνιο, φυσικό ἀέριο, ὠραῖες παραλίες, καί πᾶνε καί τοῦ προτείνουν νά τοῦ δανείσουν χρήματα «γιά νά ἀναπτυχθεῖ», δωροδοκοῦν καί τούς ἀρχηγούς του γιά νά μήν ἀρνηθοῦν, καί δάζουν σέ ἐφαρμογή τό

* Μᾶς τό ἔστειλε φίλος ἀναγνώστης, ὁ ὁποῖος τό «ἀλίευσε» στό διαδίκτυο.

σχέδιό τους. Αυτοί γνωρίζουν ότι τά «ἔργα ἀνάπτυξης» δέν θά ἀποδώσουν τόσο γιά νά μπορέσει τό κράτος νά ξεχρεώσει καί αὐτό ἀκριβῶς θέλουν, νά θυθίσουν τήν χώρα στά χρέη.

“Όταν τούς δώσουν τά χρήματα γιά νά κάνουν π.χ. δρόμους, ξενοδοχεῖα, ἀεροδρόμια, τούς λένε...«καλά ἐμεῖς σᾶς δώσαμε τά χρήματα, δέν θά πάτε τώρα νά δώσετε τίς δουλειές σέ ἄλλους, θά πάρετε τίς δικές μας κατασκευαστικές ἐταιρεῖες νά κάνουν τήν δουλειά...». ”Ετσι τά χρήματα ξαναγουρίζουν σέ αὐτούς. Βγαίνουν ἀπό τούς Ἀμερικανούς ἢ Γερμανούς φορολογούμενους καί ξαναγουρνοῦν στίς ἰδιωτικές Ἀμερικάνικες ἢ Γερμανικές ἐταιρεῖες.

Τά λεγόμενα «ἀναπτυξιακά ἔργα» δέν ἀποδίδουν τόσο ὅσο χρειάζεται γιά νά ἀπαλλαγῆ ἡ χώρα ἀπό τό χρέος καί ξαναρχίζει δεύτερος καί τρίτος καί τέταρτος κύκλος χρέους, ἔτσι τό κράτος θυθίζεται στά χρέη καί εἶναι ἀδύνατο νά ξεχρεώσει. Ἡ χώρα καταρρέει, οἱ διομηχανίες κλείνουν, τά μαγαζιά κλείνουν, οἱ μισθοί καί οἱ συντάξεις πέφτουν, οἱ τιμές καταρρέουν, ἡ οἰκονομία διαλύεται καί σταματᾷ ἡ παραγωγή, οἱ ἄνθρωποι λιμοκτονοῦν καί αὐτοκτονοῦν, μαύρη ἀπελπισία παντοῦ.

Τότε ἔρχονται νά «σώσουν» τήν χώρα, δηλαδή νά τήν ληστέψουν. Θά σᾶς δώσουμε λίγα χρήματα γιά νά μήν πεθάνετε τῆς πείνας, γιά νά μήν διαλυθεῖτε τελείως, λέει τό Δ.Ν.Τ. καί ἡ Κεντρική Εὐρωπαϊκή Τράπεζα πού τήν ἐλέγχει ἡ Γερμανία ἀλλά, ἀφοῦ δέν μπορεῖτε νά ξεχρεώσετε, θά μᾶς δώσετε τά πετρέλαια, τό χρυσό καί ὅ,τι ἄλλο θέλουμε, θά «ἰδιωτικοποιήσετε» τίς μεγάλες κρατικές ἐταιρεῖες, π.χ. Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε., ΝΕΡΟ, ΛΙΜΑΝΙΑ, ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ, ΔΡΟΜΟΥΣ, ἀλλά καί κρατική γῆ καί φυσικά σέ τιμές ἐξευτελιστικές, χίλιες φορές κάτω ἀπό τήν πραγματική ἀξία τους. ”Ετσι ὁ δημόσιος πλοῦτος τῆς χώρας, πού ἀνήκει στό λαό τῆς, περνά-

ει στά χέρια πλούσιων ξένων ἰδιωτῶν καί στίς ἐταιρεῖες τους. Φυσικά παίρνουν καί τήν διοίκηση τῆς χώρας στά χέρια τους, εἴτε δάξοντας ἄμεσα ἕναν ἐπίτροπο, ἕναν «κυβερνήτη», εἴτε χρησιμοποιώντας ντόπιους πολιτικούς πού εἶναι πρόθυμοι νά παίξουν τό παιχνίδι τους σέ δάρος τοῦ λαοῦ τους. Ἡ προπαγάνδα μέσω πληρωμένων καί ὑποταγμένων δημοσιογράφων κρατᾷ τόν λαό σέ σύγχυση καί φόβο, γιά νά μήν ἀντιδράσει.

”Ετσι ὁ πλοῦτος τῆς χώρας, ἡ ἴδια ἡ χώρα, φεύγει ἀπό τά χέρια τοῦ λαοῦ τῆς καί περνάει στά χέρια τῶν ξένων ἰδιωτικῶν ἐταιρειῶν. Οἱ ντόπιοι κάτοικοι μετατρέπονται σέ ἰθαγενεῖς πού δουλεύουν μέ μισθούς πείνας. Ἡ χώρα πιά ἔχει μετατραπῆ σέ μιᾶ ἀφρικανικοῦ τύπου ἀποικία, χωρίς στρατιωτικό πόλεμο, ὅπως γινόταν στό παρελθόν, ἀλλά σέ σύγχρονες, ἐξελιγμένες, «πολιτισμένες» μεθόδους. Αὐτός εἶναι ὁ σύγχρονος οἰκονομικός πόλεμος πού διεξάγεται ἀπό τίς μεγάλες παγκόσμιες τράπεζες καί τίς λεγόμενες «ἀγορές», μέ θύματα τούς λαούς τῆς γῆς. Αὐτή εἶναι ἡ παγκοσμιοποίηση τῆς Νέας Ἐποχῆς. Πολλές χώρες ἔχουν ὑποστῆ μιᾶ τέτοια ἐπίθεση μέχρι σήμερα, τώρα εἶναι ἡ σειρά τῆς πατρίδας μας.

Ποιοί εἶναι «οἱ ἀγορές»; Ἀλήθεια ποιοί κρύβονται πίσω ἀπό αὐτά τά ὀνόματα-μάσκες; Ποιά εἶναι τά φυσικά πρόσωπα; Ποιό εἶναι τό ὄνομά τους; Ποῦ μένουν; Ποιά εἶναι ἡ καταγωγή τους; Ποιό εἶναι τό τελικό σχέδιό τους; Ποῦ ἀποβλέπουν; Ρωτῶ, γιά νά γνωρίσουμε τούς ἐχθρούς τῆς ἀνθρωπότητας, τούς ὑπεύθυνους γιά τήν δυστυχία καί τόν θάνατο ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

Δέν ρωτᾶω τί ψυχὴ ἔχουν. Αὐτό φαίνεται ἀπό τά ἔργα τους. Σκληροί, διεστραμμένοι, ἐγκληματίες, μαζικοί δολοφόνοι, θυσιάζουν ὀλόκληρους λαούς στό βωμό τοῦ κέρδους τους, διαβολάνθρωποι μέ κουστούμια καί σμόκιν, φαντάζομαι.

ΠΩΣ ΝΑ ...ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΤΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ!*

● Από μικρό νά μὴν τοῦ ἀρνείστε τίποτα. Δίνετε του ὅ,τι ἐπιθυμεί, ὅ,τι ζητάει, ἰδίως ὅταν πεισματώνει καὶ κλαίει. Ἔτσι θά μεγαλώσει καὶ θά πιστεύει πὼς οἱ ἄλλοι τοῦ ὀφείλουν τὰ πάντα, πὼς ἔχει μόνο δικαιώματα.

● Ὄταν ἀρχίσει νά ξεστομίζει βρισιές, ἐσεῖς νά γελάτε. Ἔτσι θά τοῦ δώσετε νά καταλάβει ὅτι εἶναι πολὺ ἔξυπνο!

● Μὴν τοῦ λέτε ποτέ: «Αὐτό εἶναι κακό!». Ἔτσι λένε μόνο τὰ παλιά μυαλά. Ὄταν ἀργότερα θά συναντήσει στή ζωὴ του δυσκολίες καὶ θά ὑποστῆ τὸ κακό, τότε θά ἔχει τὴ δεδαιότητα πὼς ἡ κοινωνία εἶναι πού τὸ ἀδικεῖ.

● Μαζεύετε ἐσεῖς ὅ,τι παρατάει ἐδῶ κι ἐκεῖ –βιβλία, ροῦχα, παπούτσια... Μὴν τοῦ πεῖτε ποτέ: «Μάζεψέ τα, βάλ' τα στή θέση τους». Ἔτσι θά πιστέψει πὼς ἡ μάνα εἶναι δούλα του, καὶ πὼς γιὰ ὅλα εἶναι ὑπεύθυνοι πάντα οἱ ἄλλοι.

● Ἀφήστε το νά βλέπει τὰ πάντα (προπαντός στήν τηλεόραση) καὶ νά διαβάζει τὰ πάντα, χωρίς ποτέ νά τὸ καθοδηγεῖτε. Τὸ παιδί σας εἶναι ἀτσίδα καὶ ξέρει νά διακρίνει! Ἡ μόρφωσή του θά γίνεῖ ἔτσι πολὺ πλατειά!

● Μὴν τοῦ δίνετε καμία πνευματικὴ ἀγωγή. Νά κοροϊδεύετε μπροστά του τὴν πίστη, τὴν Ἐκκλησία, τοὺς παπὰδες κι ἐκείνους πού τοὺς ἀκολουθοῦν. Ὄταν τὸ παιδί μεγαλώσει, «θά διαλέξει ἀπὸ μόνο του».

● Δίνετε του μπόλικο χαρτζιλίκι γιὰ νά μὴ νιώθει κατώτερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ «νά μὴ στερηθεῖ ὅ,τι στερηθήκατε ἐσεῖς». Ὄταν μεγαλώσει, θά εἶναι δέβαιο πὼς τὴν ἀξία σὸν ἄνθρωπο τὴ δίνει τὸ χρῆμα, ἀδιάφορο πὼς ἀποκτήθηκε.

● Μὴν τοῦ λέτε ποτέ: «Κάνε αὐτό» ἢ «Μὴν κάνεις ἐκεῖνο», γιὰτί ἔτσι τὸ καταπιέζετε, δέν σέβετε τὴν ἐλευθερία του καὶ τὴν προσωπικότητά του. Μπορεῖ μάλιστα νά τοῦ δημιουργήσετε καὶ...ψυχικὰ τραύματα! Ὄταν μεγαλώσει, θά νομίζει πὼς ἡ ζωὴ εἶναι μόνο νά διατάζεις, ποτέ ν' ἀκοῦς.

● Νά τσακώνεστε, νά βρίζετε, νά προσβάλλετε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον μπροστά του χωρίς ντροπή. (Μὴν ἀνησχεῖτε, ἔτσι δέν θά τοῦ δημιουργήσετε ψυχικὰ τραύματα!). Ἀργότερα, ὅταν παντρευτεῖ, θά τοῦ φαίνεται φυσικό νά κάνει τὰ ἴδια.

● Ὄταν ἀρχίσει νά μπλέκεται στὰ δίχτυα τοῦ ἐρωτισμοῦ καὶ τῆς φιληδονίας, ἐσεῖς κλείστε τὰ μάτια σας. Μὴν τοῦ μιλήσετε, μὴν τὸ καθοδηγήσετε, μὴν τὸ συμβουλέψετε. Ἀφήστε το νά βγάλει τὰ μάτια του, ἀφοῦ «αὐτό εἶναι φυσιολογικό».

● Νά παίρνετε πάντα τὸ μέρος του μπροστά στοὺς δασκάλους καὶ τοὺς γείτονες. Μὴν πιστεύετε ποτέ ὅτι «τό ἀγγελούδι σας» μπορεῖ νά κάνει ἀναποδιές καὶ ἀτιμίες. Βρίστε ἐκείνους πού φιλικὰ καὶ καλοπροαίρετα σᾶς ἀναφέρουν κάτι σχετικό. Εἶναι συκοφάντες καὶ ζηλιάρηδες.

● Ὄταν θά πᾶτε στὸ ἀστυνομικὸ τμήμα, ὅπου τὸ μάζεψαν, γιὰτί ἔκλεψε ἢ γιὰτί πήρε ναρκωτικά, φωνάξτε δυνατὰ μπροστά σέ ὅλους ὅτι εἶναι ἓνα παλιόπαιδο, ἓνας ἀλήτης, ὅτι θυσιάστηκατε γιὰ τὸ καλό του ἀλλὰ δέν μπορέσατε ποτέ νά τὸ συμμαζέψετε. Ἔτσι ἐσεῖς θά βγεῖτε καθαροί.

● Ἐτοιμαστήκατε γιὰ μιά ζωὴ γεμάτη πόνο καὶ τύψεις. Θά τὴν ἔχετε.

* Ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Ἐπισκόπου Αἰκατερίνμπουργκ καὶ Ἱερμπίσκ Εἰρηναίου, *Μητέρα, Πρόσεχε!*, ἐκδ. Ἱ. Μ. Παρακλήτου, 2007, σσ. 107-109.

**ΚΑΤΑΛΑΒΕΣ ΑΡΑΓΕ,
ΓΙΑΤΙ ΕΓΙΝΕΣ ΔΟΥΛΟΣ ΣΤΑ ΦΑΡΑΩΝΙΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥΣ;***

Κατάλαβες τώρα γιατί κατέστρεψαν μεγάλες έλληνικές βιομηχανίες (ΙΖΟΛΑ, ΠΙΤΣΟΣ, ΕΣΚΙΜΟ, ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΠΑΤΡΑΪΚΗ, ΑΙΓΑΙΟ, ΧΡΩΠΕΙ, ΠΥΡΚΑΛ) και έκαψαν σέ διάστημα δύο μηνών μεγάλα έλληνικά πολυκαταστήματα (MINION, ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ ΣΠΟΡ, ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΛΑΟΥΔΑΤΟΣ);

– Για νά βροϋν άνετα χῶρο, χωρίς προσπάθεια, τά δικά τους μεγαλοπακάλικά, πού διαφορετικά δέν θά μπορούσαν νά παραιοσφύσουν στήν έλληνική άγορά...

Κατάλαβες τώρα γιατί σου δίνανε τζάμπα κάρτες οί τράπεζες;

– Για νά χρεώνεσαι και νά έξαρτάσαι από αυτές όλο και περισσότερο. Για νά σέ βάλουν στό χέρι, νά σέ κάνουν ύποχείριό τους και νά σου πάρουν τελικά τό πατρικό σου, τό σπίτι, τό χωράφι, τό μαγαζί.

Κατάλαβες τώρα γιατί σέ χόσανε στό χρηματιστήριο;

– Για νά γίνουν οί γνώστες του παιχιδιού πάμπλουτοι σέ μία νύχτα ανταλλάσσοντας τόν πλοϋτο σου, τόν ιδρώτα σου, μέ άέρα. Για νά χάσεις έσύ τό κομπόδεμά σου στό στημένο παιγνίδι του τζόγου και νά αναγκαστείς τά έπόμενα χρόνια νά δανειστείς πέφτοντας στά νύχια των τοκογλύφων τραπεζών.

Κατάλαβες τώρα γιατί γουστάρουν τόσο τήν [άσύδοτη] «ελεύθερη άγορά»;

– Για νά κλείσει ό μπακάλης τής γειτονιάς και νά στέλνει τόν κόπο σου φτηνά στά μεγαλοπακάλικά τής Γερμανίας. Σέ δγάλανε, ψαράκι, από τήν γυάλα σου και στήν συνέχεια σέ πέταξαν στον ώκεανό μέ τά σκυλόψαρα, πού έχουν τούς δικούς τους κανόνες... διατροφής.

Κατάλαβες τώρα γιατί άγαπάνε τούς «μή νόμιμους μετανάστες» τόσο πολύ οί εκλεγμένοι «άλήτες» μας;

– Για νά κάνουν μέ τήν δυστυχία εκείνων και έμās δυστυχιμένους. Και φυσικά, για νά τούς προσλάβουν στήν «ελεύθερη ζώνη» [E.O.Z.] πού ζητάνε, νά τούς κοιμίζουν σέ ένα κοντέινερ, νά τούς πληρώνουν ένα συσσίτιο για νά παράγουν έντός Ευρώπης τά γερμανικά προϊόντα πού παράγονται τώρα στίς μακρινές χῶρες τους...

Κατάλαβες τώρα, ψαράκι, πόσο άξίζει ή γυάλα σου;

– Αυτή είναι ή καλύτερη γωνιά στον κόσμο –τό καλύτερο οικόπεδο– και τήν κοστολογούν μόλις 300 δις. συμπεριλαμβανομένων και των...άρχαιοτήτων.

Κατάλαβες τώρα γιατί σου πουλάνε φτηνά τά χαζοκούτια;

– Για νά μήν μείνει ούτε ένας Έλληνας άταίιστος τό κουτόχορτο των λιβαδιών των στημένων πάνελς, των προσβλητικῶν ριάλιτυς, των ήλίθιων και τουρκικῶν σήριαλ. Για νά σέ πετάνε μπαλάκι από τή μεσημεριανή χαζοδιόλα στον άπογευματινό πληρωμένο. Από τό πρωί μέχρι τό βράδυ μία θλιβερή παρέλαση ύπερεκτιμημένων «τίποτα», μέ καμιά ειδικότητα, νά σου κάνουν πλύση έγκεφάλου στον άέρα.

Κατάλαβες τώρα γιατί σ' έδιωξαν από τό χωριό και από τήν γή σου, δίνοντάς σου μία ζηλευτή θέση στό «δημόσιο»;

– Για νά μήν παράγουμε τίποτα, νά αγοράζουμε και νά χρωστάμε τά πάντα, νά έχουν πολλά νά δώσουν, έναντι μιās δραχμής, στους νέους...«εποίκους».

* Από τό περιοδικό Χριστιανική Βιβλιογραφία, άρ. φ. 57 (Όκτ. - Δεκ. 2012), σσ. 24-25.

Κατάλαβες τώρα γιατί πρέπει τό ζευγάρι νά δουλεύει σέ δύο δουλειές, ενώ ό παππούς θά πρέπει νά δουλεύει άκόμα καί στά 70 του;

– Για νά μεγαλώνουν τά παιδιά μόνα τους χωρίς προσανατολισμό καί άρχές. Για νά χαθεί ή «καταραμένη» φυλή σου μέ τήν περηφάνια της. Αυτή άποτελεί έμπόδιο στά γερμανόφιλα σχέδιά τους, τό ξέρουν πολύ καλά, καί γι' αυτό προωθοῦν τήν ύπογεννητικότητα καί τόν άφελληνισμό.

[...]

Κατάλαβες τώρα γιατί τά κάνουν όλ' αυτά;

– Γιατί δέν θέλουν Έλληνες σ' αυτόν τόν τόπο. Οὔτε στό γένος, οὔτε στήν σκέψη. (Τό κείμενο έστειλε φίλος συνεργάτης)

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ»:

Κατάλαβες τώρα γιατί τόση φασαρία για τήν διδασκομένη στά σχολεία Ίστορία καί Γλώσσα;

– Για νά σέ κρατάνε ξεκρέμαστο, «χωρίς έαυτό», στά χέρια τους καί νά σέ χειρί-

ζονται χωρίς νά τούς άντιστέκεσαι.

Κατάλαβες τώρα γιατί τέτοιος πόλεμος κατά τής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, τής Οἰκογενείας, τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τοῦ Ἱ. Κλήρου, τοῦ Ἰδίου τοῦ Προσώπου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ;

– Για νά μείνεις φυτό στήν συνείδηση, νά μή ἔχεις έλπίδα, προοπτική, ὄνειρα, νόημα, περιεχόμενο. Νά εἶσαι μιά φούσκα, ένας σκλάβος κούφιος καί στραπατσαρισμένος, πού θά δουλεύεις άνόητα καί άνενόχλητα για τά φαραωνικά σχέδιά τους.

Κατάλαβες τώρα γιατί ΤΟΣΑ ΚΥΒΙΚΑ ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΕΠΙ ΤΡΕΙΣ (τουλάχιστον) ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ;

Ἦ Ὅλα τά παραπάνω, έπειδή, «άκόμα κι άν δέν μποροῦμε νά κατευθύνουμε τούς άνέμους, μποροῦμε ὅμως νά προσαρμόσουμε τά πανιά».

Ἦ Ἄς προσαρμόσουμε λοιπόν τά πανιά μας καί ἄς πᾶμε κόντρα στά σχέδιά τους, ὁ καθένας μέ τόν τρόπο του, αλλά ὅλοι μαζί μέ τήν επίγνωση τοῦ τί πᾶνε νά μᾶς κάνουν καί μέ ποιόν τρόπο.

Γι' αυτό δημιουργοῦν μιά κατάσταση ρεμπελιό ...

Ἦ ἄδιαφορία για τόν Θεό φέρνει τήν ἄδιαφορία καί για ὅλα τά ἄλλα: φέρνει τήν ἀποσύνθεση. Ἦ πίστη στόν Θεό εἶναι μεγάλη ὑπόθεση. Λατρεύει ὁ ἄνθρωπος τόν Θεό καί ὕστερα ἀγαπάει καί τούς γονεῖς του, τό σπίτι του, τούς συγγενεῖς του, τήν δουλειά του, τό χωριό του, τόν νομό του, τό κράτος του, τήν πατρίδα του. Ἦνας πού δέν ἀγαπάει τόν Θεό, τήν οἰκογένειά του, δέν ἀγαπάει τίποτε: καί φυσικά δέν ἀγαπάει οὔτε τήν πατρίδα του, γιατί καί ή πατρίδα εἶναι μιά μεγάλη οἰκογένεια. Θέλω νά πῶ, ὅλα ἀπό ἐκεῖ ξεκινᾶνε. Δέν πιστεύει ὁ ἄνθρωπος στόν Θεό, καί μετά οὔτε γονεῖς οὔτε οἰκογένεια οὔτε χωριό οὔτε πατρίδα ὑπολογίζει. Καί αυτά εἶναι πού πᾶνε τώρα νά διαλύσουν, γι' αυτό δημιουργοῦν μιά κατάσταση ρεμπελιό.

Ἦ Από τό βιβλίο: Γέροντος Παΐσιου Ἁγιορείτου *Λόγοι Β', Πνευματική Ἀφύπνιση*, έκδ. Ἱερών Ἡουχαστήριον «Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης 1999, σσ. 30-31.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821

Ο ΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΡΙΟΦΙΛΙ ΤΟΥ*

τοῦ Ἀριστοτέλη Βαλαωρίτη

Ἐγέρασα, μωρές παιδιά. Πενήντα χρόνους κλέφτης
τόν ὕπνο δέν ἐχόρτασα καί τώρ' ἀποσταμένος
θέλω νά πάω νά κοιμηθῶ. Ἐστέρεψ' ἡ καρδιά μου.
Βρύση τό αἷμα τό ἄχυσα σταλαγματιὰ δέ μένει.

Θέλω νά πάω νά κοιμηθῶ. Κόψτε κλαρί ἀπ' τό λόγγο
νά ἔναι γλωρό καί δροσερό νά ἔναι ἀνθούς γεμάτο,
καί στρῶστε τό κρεβάτι μου καί βάλτε με νά πέσω.

Ποιός ξέρει ἀπό τό μνήμα μου τί δέντρο θά φυτρώση!
Κι ἄν ξεφυτρώση πλάτανος, στόν ἤσκιο του ἀποκάτω
θά ἔρχονται τά κλεφτόπουλα τ' ἄρματα νά κρεμᾶνε,
νά τραγουδοῦν τά νιάτα μου καί τήν παλληκαριά μου.
Κι ἄν κυπαρίσσι ὁμορφο καί μαυροφορεμένο,
θά ἔρχονται τά κλεφτόπουλα τά μῆλα του νά παίρνουν,
νά πλένουν τίς λαβωματιές, τό Δῆμο νά σχωρᾶνε.

Ἐφαγ' ἡ φλόγα τ' ἄρματα κι οἱ χρόνοι τήν ἀνδρεία μου.
Ἔρθε κι ἐμένα ἡ ὥρα μου. Παιδιά μου, μή μέ κλάψτε.
Τ' ἀνδρειωμένου ὁ θάνατος δίνει ζωή στή νιότη.
Σταθῆτ' ἐδῶ τριγύρω μου, σταθῆτ' ἐδῶ σιμά μου,
τά μάτια νά μοῦ κλείσετε, νά πάρτε τήν εὐχή μου.

Κι ἐν' ἀπό σᾶς, τό νιώτερο, ἄς ἀνεδῆ στή ράχη,
ἄς πάρη τό τουφέκι μου, τ' ἄξιό μου καριοφίλι
κι ἄς μοῦ τό ρίξη τρεῖς φορές καί τρεῖς φορές ἄς σκούξη:
«Ὁ Γερο-Δῆμος πέθανε, ὁ Γερο-Δῆμος πάει!».
Θ' ἀναστενάξ' ἡ λαγκαδιά, θέ νά βογγήξη ὁ βράχος,
θά βαργομήσουν τά στοιχειά, οἱ βρύσες θά θολώσουν
καί τ' ἀγεράκι τοῦ δουνουῦ, ὅπου περνᾶ δροσάτο,
θά ξεψυχήση, θά σθησιθῆ, θά ρίξη τά φτερά του,

* Ἀπό τό βιβλίον τοῦ Σπύρου Κοκκίνη, *Σχολική Ποιητική Ἀνθολογία*, ἐκδ. Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας», Ἰ.Δ. Κολλάρου καί Σίας Α.Ε., Ἀθήνα, α' ἐκδ. 1973, σσ. 118-119.

γιά νά μήν πάρη τή βοή ἄθελα καί τή φέρη
καί τήνε μάθη ὁ Ὀλυμπος καί τήν ἀκούση ὁ Πίνδος
καί λειώσουνε τά χιόνια τους καί ξεραθοῦν οἱ λόγγοι.

Τρέχα, παιδί μου, γρήγορα, τρέχα ψηλά στή ράχη
καί ρίξε τό τουφέκι μου. Στόν ὕπνο μου ἀπάνω
θέλω γιά ὕστερη φορά ν' ἀκούση τή βοή του.

Ἔτρεξε τό κλεφτόπουλο, σάν νά ἔτανε ζαρκάδι,
ψηλά στή ράχη τοῦ δουνουῦ καί τρεῖς φορές φωνάζει:
«Ὁ Γερο-Δῆμος πέθανε, ὁ Γερο-Δῆμος πάει».
Κι ἐκεῖ πού ἀντιβούσανε οἱ βράχοι, τά λαγκάδια,
ρίχνει τήν πρώτη τουφεκιά κι ἔπειτα δευτερώνει.
Στήν τρίτη καί τήν ὕστερη τ' ἄξιο τό καριοφίλι
βροντᾶ, μουγκρίζει σά θεριό, τά σωθικά του ἀνοίγει,
φεύγει ἀπ' τά χέρια, σέρνεται στό χῶμα λαβωμένο,
πέφτει ἀπ' τοῦ βράχου τόν γκρεμό, χάνεται, πάει, πάει.

Ἄκουσ' ὁ Δῆμος τή βοή μέσ στόν βαθύ του ὕπνο,
τ' ἀχνό του χεῖλι ἐγέλασε, ἐσταύρωσε τά χέρια...
Ὁ Γερο-Δῆμος πέθανε, ὁ Γερο-Δῆμος πάει.

Τ' ἀνδρειωμένου ἢ ψυχῆ τοῦ φοβεροῦ τοῦ κλέφτη
μέ τή βοή τοῦ τουφεκιού στά σύγνεφ' ἀπαντιέται,
ἀδελφικά ἀγκαλιάζονται, χάνονται, σβηθῶνται, πᾶνε.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπτικῶν.
Τόμος Γ', Ἔκδ. Ἱ. Μονῆς Κοι-
μήσεως τῆς Θεοτόκου Μπούρα,
Ἐν Ἀρκαδίᾳ 2012, σσ. 750, σχ.
17x25έκ.

Γιά τήν ἐκδοση τῆς *Φιλοκαλίας* ἀπό τήν
Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μπού-
ρα στό Λεοντάριον Ἀρκαδίας ξαναγράψα-
με, ἀποδίδοντες τόν δίκαιο ἔπαινο στό πραγ-
ματικά λαμπρό ἀποτέλεσμα τόσον ἀπό πλευ-
ρᾶς οὐσίας ὅσον καί ἀπό καλλιτεχνικῆς ἐκ-

δοτικῆς πλευρᾶς.

Ξαναγράφουμε ἐξ ἀφορμῆς τῆς προσ-
φάτου ἐκδόσεως τοῦ Γ' τόμου, ὁ ὁποῖος πε-
ριλαμβάνει τά ἐν τῇ *Φιλοκαλίᾳ* εὐρισκόμε-
να ἔργα τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολο-
γητοῦ.

Πράγματι ἡ ἐκδοση τῆς γνωστῆς *Φιλο-
καλίας τῶν Νηπτικῶν* τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου
τοῦ Ἁγιορείτου ἀπό τήν Ἱερά Μονή Μπού-
ρα εἶναι κάτι τό ἐντελῶς νέο καί πλήρες, ἐάν
ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ παλαιά ἐκδοση τοῦ
«Ἀστέρος» περιεῖχε μόνον τό κείμενο, ἐνῶ

ή άλλη του «Περιβολίου της Παναγίας» μόνο την έρμηνευτική απόδοση. Έδω έχουμε κείμενο και έρμηνευτική απόδοση σε παράλληλες στήλες, ενώ επιπλέον υπάρχουν σχόλια και πίνακες.

Η προσεγμένη απόδοση στη νέα ελληνική και ή όλη επιμέλεια, ακόμη και ή καλλιτεχνική διδλιοδοσία, είναι έργο και κόπος των αδελφών της Μονής, ενώ τά σχόλια ανήκουν στον καθηγητή Δογματικής στη Θεολογική Σχολή Α.Π.Θ. κ. Δημ. Τσελεγγίδη.

Όπως και στους προηγούμενους δύο τόμους, τό έργο συμπληρώνεται μέ σειρά πολύ χρήσιμων πινάκων μέ περιλήψεις των επιμέρους κεφαλαίων των λόγων του Αγίου Μαξίμου. Πρόκειται για ένα άριστο από πάσης πλευράς έργο.

Άσκητές μέσα στον κόσμο. Τόμος Β', "Άγιον Όρος 2012, έκδ. Ίερόν Ήσυχαστήριο «Άγιος Ίωάννης ό Πρόδρομος», Μεταμόρφωση Χαλκιδικής, σσ. 384, σχ. 14x21εκ.

Τέσσερα χρόνια μετά την έκδοση του Α' τόμου του διβλίου Άσκητές μέσα στον κόσμο, ό όποιος έγινε ευμενέστατα δεκτός, ακολουθεί τώρα ό Β' τόμος.

Όπως διαβάζουμε στά Προλεγόμενα του διβλίου «Ό παρών τόμος περιέχει είκοσι τέσσερις διογραφίες Άσκητών μέσα στον κόσμο. Άπ' αυτούς ένας είναι Επίσκοπος, ένας Ίερομόναχος, πέντε έγγαμοι Ίερείς, δύο μοναχοί πού έζησαν μέσα στον κόσμο και στό τέλος της ζωής τους αξιώθηκαν νά

Ή Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Γιά τήν αποστολή της συνδρομής σας (έσωτερικού 10 ευρώ, έξωτερικού 30 ευρώ και Κύπρου 15 ευρώ) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σε δύο τεύχη της Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σε έναν από τους δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού αναγράφονται κατωτέρω:

Ήθνική Τράπεζα: 421/614374-15 και Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Ή απόδειξη συνδρομής ή δωρεάς μπορεί νά επισυναφθεί στη φορολογική σας δήλωση, για νά γίνει ή σχετική έκπτωση από τήν Ήφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στη διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στην Παρακαταθήκη, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεΐτε για δεύτερη φορά έντός του περιοδικού.

Γιά λόγους πρακτικούς βάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ένθετη ταχυπληρωμή σε όλα τά αντίτυπα του συγκεκριμένου τεύχους της Παρακαταθήκης. Αυτό δέν σημαίνει ότι θά στείλετε για δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται και ή αποστολή των αποδείξεων σε όσους έστειλαν συνδρομή.

Παρακαλούμε στό έντυπο της ταχυπληρωμής νά γράφετε καθαρά στη θέση «Ήποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στην έτικέτα της Παρακαταθήκης πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στην έτικέτα στον φάκελο της Παρακαταθήκης και άλλα έσεις στην ταχυπληρωμή πού μάς στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλούμε έπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

πάρουν τό Ἄγγελικό Σχῆμα, καί δεκαπέντε λαϊκοί (ἄνδρες καί γυναῖκες). Κατετάγησαν χρονολογικά μέ βάση τό ἔτος κοιμήσεώς τους».

Καί συνεχίζει στόν πρόλογό του ὁ συγγραφέας «Ὅ,τι γράφθηκε στόν πρόλογο τοῦ Α΄ τόμου ἰσχύει καί γιά τούς ἐδῶ βιογραφομένους. Ἐξήση ὁ καθένας σέ διαφορετική ἐποχή, σέ διαφορετικό τόπο καί σέ ἰδιαιτέρες συνθήκες. Ἀκολούθησε ὁ καθένας ξεχωριστό δρόμο, ἀλλά ἔχουν ὅλοι τους ἕναν κοινό σκοπό· τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί τήν ἔνωσή τους μέ τόν Θεόν. Θαυμάζει κανεῖς τήν ὑπομονή τους, τήν αὐταπάρ-

νηση, τήν δύναμη πού εἶχαν προσευχόμενοι καί ἄντεξαν ὅλες τίς δυσκολίες. Κυρίως, ὅμως, θαυμάζει κανεῖς τήν ἀπλότητα μέ τήν ὁποία ἐδέχοντο τήν χάρι καί τά ὑπερφυσικά γεγονότα ἀπερίεργα καί ταπεινά, χωρίς νά μποροῦν νά φανταστοῦν ὅτι κάτι εἶναι καί κάτι ἔχουν. Ἐπί τήν ἀγάπη τους γιά τόν Θεόν θυσιάσαν γιά τήν εἰκόνα Του, τόν ἄνθρωπο, ὅ,τι πολύτιμο ὑλικό καί πνευματικό διέθεταν, καί βοήθησαν πολλούς. Καί τώρα μᾶς βοηθοῦν μέ τό παράδειγμά τους καί τήν προσευχή τους. Αἰωνία τους ἡ μνήμη καί μέ τήν εὐχή τους νά ἀξιωθοῦμε νά τούς ἀκολουθήσουμε. Ἄμην».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ἔ ΣΧΟΛΙΑ

Ἄ Οἰκ. Πατριάρχης στήν ἐνθρόνιση τοῦ αἰρεσιάρχη πάπα

Γιά πρώτη φορά ἀπό τό μεγάλο σχίσμα τοῦ 1054 Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως παρέστη αὐτοπροσώπως στήν ἐνθρόνιση τοῦ αἰρεσιάρχη πάπα.

Μετά τά οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα εἶναι ἀλήθεια ὅτι καθιερώθηκε ἡ κακή συνήθεια νά στέλνει τό Φανάρι ἐκπρόσωπό του στήν ἐνθρόνιση, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται. Τώρα ὅμως, γιά πρώτη φορά, παρέστη ὁ ἴδιος ὁ Οἰκ. Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐπικεφαλῆς ἀντιπροσωπείας. Μάλιστα ὁ Μητρ. Περγᾶμου κ. Ἰωάννης (Ζηζιούλας), πρωτεργάτης καί θεωρητικός τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐφίλησε καί τό χέρι τοῦ νέου πάπα (!).

Ἡ χρονική συγκυρία τῆς ἐνθρόνισεως τοῦ νέου πάπα ἦταν τέτοια, πού –ἐάν ἤθελε ὁ Πατριάρχης– θά ἦταν ἀπολύτως δικαιολογημένη, καί γι' αὐτόν τόν πρόσθετο λόγο, ἡ ἀπουσία του ἀπό τήν ἐνθρόνιση. Ἡ

ἐνθρόνιση ἦταν Καθαρά Τρίτη. Γνωρίζουν οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί τί σημαίνει Καθαρά Δευτέρα, Τρίτη καί Τετάρτη στό ξεκίνημα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μέ τήν αὐστηρά νηστεία καί τό γεμάτο ἀπό ἱερές ἀκολουθίες ἐκκλησιαστικό πρόγραμμα, μέ ἐπιστέγασμα τήν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία τῆς Καθαρᾶς Τετάρτης. Ὅλα αὐτά λοιπόν τά ἄφησαν, προκειμένου νά πᾶνε στήν ἐνθρόνιση τοῦ νέου Ἰησοῦίτη πάπα. Ἄλλά τί λέμε; Ἐδῶ ἀφήνουν τήν ὁμόφωνη Ὁρθόδοξη Πατερική Παράδοση χιλίων ὀλοκλήρων ἐτῶν, πού λέγει ὅτι ὁ παπισμός εἶναι αἵρεση καί παναίρεση, καί θά τούς συκρατοῦσε τό τριήμερο τῆς αὐστηρᾶς νηστείας γιά νά μὴν πᾶνε στόν πάπα;

«Δάκρυα ὄχι διά τόν Πάπαν ἀλλά διά τά θύματα τῆς δράσεως τοῦ Πάπα»

Ἐπί τόν ἄνωτέρω τίτλο διαβάζουμε στήν ἐφημερίδα Ὁρθόδοξος Τύπος (15 Φε-

βρουαρίου 2013, σ. 1) έπιτυχές σχόλιο του θεολόγου κ. Ίωάννου Τάτση, τό όποιο άναδημοσιεύουμε.

Ή άναγγελία τής παραίτησης του Πάπα Βενέδικτου, πού έπίσημα έγκαταλείπει τό θρόνο του Βατικανού στό τέλος Φεβρουαρίου, προξένησε παγκόσμιο ένδιαφέρον. Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος έσπευσε νά κάνει έπίσημα δήλωση, στην όποία εκφράζει «τή λύπη του» για «τήν άπόφαση τής Αυτού Άγιότητας του Πάπα Βενέδικτου νά παραιτηθί του Θρόνου του, διότι μέ τήν σοφίαν και τήν πείραν του θά ήμποροϋσε νά προσφέρη άκόμη πολλά εις τήν Έκκλησίαν και εις τόν κόσμον». Τί άλήθεια προσέφερε ό Πάπας Βενέδικτος; Γιατί τόση ή πατριαρχική λύπη για τήν παπική παραίτηση; Μήπως άπομακρύνθηκε ό Πάπας Βενέδικτος άπό τίς πλάνες και τίς κακοδοξίες του Παπισμού; Μήπως μετανόησε για τήν πολλαπλή διαστρέβλωση τής Πίστης των Άποστόλων και των άγιών Πατέρων; Άσφαλώς όχι.

Τό χειρότερο όμως είναι ότι ό Πατριάρχης Βαρθολομαίος, παρασυρόμενος άπό τήν «άδελφική άγάπη» του προς τόν Πάπα, κλείνει τά μάτια στά έγκλήματα, πού διέπραξε ή άνέχτηκε ό Πάπας Βενέδικτος. Είναι πλέον άποδεδειγμένη ή ευθύνη του Πάπα για έγκλήματα σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών άπό παπικούς «ίερείς». Για τούτο ή άναγγελία τής παραίτησής του όδήγησε τήν «Irish Survivors of Child Abuse», μία άπό τίς όργανώσεις των θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης άπό καθολικούς «ίερείς» στην Ίρλανδία νά δηλώσει: «Φοβούμαστε ότι ό Πάπας Βενέδικτος δέν θά μās λείψει, καθώς τό Βατικανό, συνέχισε νά μπλοκάρει τίς έρευνες, για τά σκάνδαλα κακοποίησης κατά τήν θητεία του».

Άν πρέπει κανείς νά λυπάται, δέν είναι για τήν παραίτηση του Πάπα, αλλά για τά θύματα, πού προήλθαν άπό τή δράση του.

Και δέν είναι μόνο τά σεξουαλικώς κακοποιηθέντα παιδιά, αλλά και οι άπλοι πιστοί τής «Ρωμαιοκαθολικής Έκκλησίας», πού συνεχίζουν νά βιώνουν τίς όδυνηρές συνέπειες τής παπικής κακοδοξίας και νά μένουν μακριά άπό τήν σώζουσα άλήθεια του Χριστού και τής άγίας Έκκλησίας Του.

Πάρε κι έσύ ένα τσιπάκι... είναι για τό καλό σου!

Διαβάζουμε στό ethniki-eteria.blogspot.gr τά παρακάτω:

Δέν μās προξενεί τήν παραμικρή έκπληξη τό γεγονός, ότι οι έντολοδόχοι ξένων κέντρων πολιτικοί «μας» ένέκριναν για τήν διδασκαλία τής άγγλικής γλώσσας στην Α΄ Λυκείου ένα βιβλίο, τό όποιο προωθεί έμφανώς τό «σφράγισμα», έμφανίζοντάς το μάλιστα ως μία φυσιολογική (άκόμη και για ένα παιδί) έπιλογή τής έποχής μας, ή όποία άποσκοπεϊ στην βελτίωση τής καθημερινότητός μας.

Μās θλίβει όμως ιδιαιτέρως ή άδιαφορία πολλών γονέων για τήν παρεχομένη στά Έλληνόπουλα «Παιδεία» (οϋσιαστικώς πρόκειται για νεοταξική προπαγάνδα) και ή συνεπαγομένη άγνοια του περιεχομένου των σχολικών βιβλίων.

Τό έπίμαχο κείμενο εύρίσκεται στην σελίδα 36 του βιβλίου “Journeys (B1)”, των εκδόσεων Hillside Press (οί όποίες, σημειωτέον, διαφημίζουν τήν Unicef) και έχει ως έξής:

«Τήν Πέμπτη, μετά τό σχολείο, έφαγα δύο ώρες στό γιατρό, περιμένοντας νά μου έμφυτεύση τό νέο μου μικροτσιπ. Ή διαδικασία (μία γρήγορη έννεσις στον αντίχειρά μου) κράτησε μόλις μερικά δευτερόλεπτα και δέν πόνεσε σχεδόν καθόλου. Τό μικροτσιπ μοιάζει μέ μικροσκοπικό σωλήνα και μπορεί νά κάνει πολλά πράγματα. Έκτός άπό τό ξεκλείδωμα του σπιτιού και του πο-

δηλάτου μου, μπορεί νά χρησιμοποιηθῆ σέ ὅλους τούς ἀναγνώστες κλειδιῶν γιά νά ἀνοιχθοῦν πόρτες καί νά ἀποκτηθῆ πρόσβασις σέ πράγματα στό σχολεῖο, ἔχει δέ ἀκόμη καί τούς κωδικούς τοῦ ὑπολογιστῆ μου. Ἐπί πλέον, μπορῶ νά χρησιμοποιῶ τό μικροτσιπ ὡς πιστωτική κάρτα, γιά νά ἀγοράζω πράγματα, ἐφ' ὅσον ἡ μαμά καί ὁ μπαμπάς βάζουν στό (σ.σ. ψηφιακό) πορτοφόλι μου χρήματα κάθε ἑβδομάδα.»

Μέ αὐτόν τόν ὑπουλο τρόπο ἐντυπώνεται στό ὑποσυνείδητο τῶν ἀνυποψίαστων ὡς ἐπί τό πλεῖστον μαθητῶν τό «τσιπάρισμα» ὡς μία διαδικασία μέ ἀπίστευτα πλεονεκτήματα, τήν ὁποία δέν θά ἔχουν, κατά πάσαν πιθανότητα, καμμία ἀναστολή νά υἱοθετήσουν στό μέλλον.

Τό λιγώτερο, πού μποροῦμε νά ἀπαιτήσουμε ἀπό τόν Ὑπουργό (Ἐθνικῆς) Παιδείας, εἶναι ἡ ἄμεσος ἐντολή διακοπῆς τῆς διδασκαλίας τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου στά σχολεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλάδος.

Συνέδριο «Ἐκκλησία καί Ἀριστερά»

Ἡ Ἱερά Σύνοδος καί τό Τμήμα Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. συνδιοργάνωσαν στή Θεσσαλονίκη στίς 22 καί 23 Ἰανουαρίου 2013 συνέδριο μέ θέμα «Ἐκκλησία καί Ἀριστερά».

Πιστεύουμε ὅτι τό Συνέδριο αὐτό ἔκανε ζημιά στήν Ἐκκλησία. Προσπάθησε τό συνέδριο νά χαϊδέψει τήν βαρυνόμενη μέ τόσα ἐγκλήματα κατά τῆς Ἐκκλησίας κομμουνιστική Ἀριστερά διεθνῶς καί ἐν Ἑλλάδι. Τά ἐγκλήματα τά μαρτυροῦν τά βγαλμένα ἀπό τίς κομμουνιστικές ξιφολόγχες μάτια τῶν ἀγίων σέ πλῆθος ἐκκλησιῶν σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα. Τό μαρτυροῦν οἱ ἐκτελεσθέντες ἱερεῖς στά χρόνια τοῦ ἀνταρτοπολέμου (1944-1949). Κατά τή διάρκεια τῆς τριπλῆς κατοχῆς σκοτώθηκαν ἀπό τούς Βουλγάρους 26 κληρικοί, ἀπό τούς Ἰταλούς

20, ἀπό τούς Γερμανούς 75 καί ἀπό τούς «Ἕλληνες» κομμουνιστές 224 κληρικοί! [Βλ. μακαριστοῦ Μητρο. Λήμνου Διονυσίου (μετέπειτα Τρίκκης καί Σταγῶν), Ἐκτελεσθέντες καί μαρτυρήσαντες κληρικοί (1941-1949). Πιστοί ἄχρι θανάτου, Ἀθήναι 1959]. Τό μόνο «ἐγκλημα» τους ἦταν τό γεγονός ὅτι ἦταν Ὁρθόδοξοι ἱερεῖς καί ὑπηρετοῦσαν τήν Ἐκκλησία, τό κατά Μάρξ «ὄπιον τοῦ λαοῦ». Ὡς χαρακτηριστικό παράδειγμα τῆς θηριωδίας τῶν κομμουνιστῶν ἀνταρτῶν ἀναφέρουμε τή σταύρωση τοῦ παπα-Γιώργη Σκρέκα (ἀπό τή Μεγάλη Τρικάλων) σέ σταυρόσχημο ἔλατο τή Μεγάλη Παρασκευή 11 Ἀπριλίου 1947 στό χωριό Νεραϊδοχώρι Τρικάλων.

Ἀφήνουμε τά γκουλάγκ καί ὅλα τά ἄλλα φοβερά ἐγκλήματα στή Ρωσία τοῦ Λένιν καί τοῦ Στάλιν, στήν Ἀλβανία τοῦ Ἐμβέρ Χότζα, στή Ρουμανία τοῦ Τσαουσέσκου καί ἄλλοῦ. Καί γιά ὅλα αὐτά –τοῦλάχιστον στήν Ἑλλάδα– κανεῖς δέν ζήτησε ποτέ συγγνώμη!

Ἀστοχη καί ἡ ἀφίσα τοῦ συνεδρίου, ὅπου μιά ἀριστερή γροθιά κρατοῦσε ἕναν σταυρό. Ὅπως ἐγράφη σωστά «οἱ ὑψωμένες ἀριστερές γροθιές δέν κρατοῦν, ἀλλά σπάζουν σταυρούς».

Φοβούμεθα ὅτι εἶναι ἀληθές αὐτό πού ἐγράφη, ὅτι, δηλαδή, ὑπῆρχε σκοπιμότητα, πού ὤθησε στή διοργάνωση τοῦ Συνεδρίου, καί ἡ σκοπιμότητα αὐτή ἦταν νά γίνει ἕνα «ρετουσάρισμα» τοῦ ἀντιεκκλησιαστικοῦ προφίλ τοῦ ΣΥ.ΡΙΖ.Α, καθῶς αὐτός φιλοδοξεῖ νά πάρει τή διακυβέρνηση τῆς χώρας. Νά μή φοβηθοῦν δηλαδή οἱ χριστιανοί ψηφοφόροι νά ψηφίσουν ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

Κατά τή γνώμη τῆς Παρακαταθήκης, ἐκτός τοῦ ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ καί δέν πρέπει νά κομματίζεται, εἶναι πλέον καί τελείως ξεπερασμένες οἱ ἐτικέτες δεξιά καί ἀριστερά. Σήμερα ὁ βασικός διαχωρισμός γίνεται μέ βάση τό ποιός εἶναι μέ τή Νέα Τάξη Πραγμάτων καί ποιός ἀπό τήν ἄλλη

πλευρά αντιπαλεύει τή Νέα Τάξη.

Ἦς κάνουν, λοιπόν, ἕνα συνέδριο μέ θέμα «Ἐκκλησία καί Νέα Τάξη Πραγμάτων». Καί ἐπειδή τά συνέδρια μόνον δέν φθάνουν, ἄς μᾶς ἀποδεικνύουν ὄχι μόνο μέ λόγια ἀλλά κυρίως μέ πράξεις ἀπό ποιά πλευρά τοῦ λόφου δρῖσκονται. Μέ τή Νέα Τάξη τῶν ἀδίστακτων τοκογλύφων ἤ μέ τή Ρωμιοσύνη τοῦ Πατροκοσμᾶ καί τοῦ Μακρυγιάννη!

Ὁ Πέτρος Κυριακίδης στή Λατινική Ἀμερική

Ἡ δόμδα πού ἔσκασε γιά Λαυρέντη Λαυρεντιάδη καί Πέτρο Κυριακίδη (βλ. «Π», τ. 87) εἶχε μυθιστορηματική συνέχεια. Ὅπως διαβάσαμε στόν τύπο, ὁ Πέτρος Κυριακίδης (γιατί ὁ Λαυρεντιάδης εἶναι προφυλακισμένος στόν Κορυδαλλό) κατάφερε νά φύγει μέ ἀεροπλάνο γιά τό Ἰσραήλ, ἄν καί ὑπῆρχε ἀπαγόρευση ἐξόδου του ἀπό τή χώρα· καθ' ὁδόν τό ἀεροπλάνο ἄλλαξε πορεία, πῆγε στό Λουξεμβούργο, πῆρε ἀπό δική του τράπεζα 80 ἑκατομμύρια εὐρώ (!) καί ἀπό ἐκεῖ συνέχισε γιά τή Λατινική Ἀμερική.

«Ὁ δρόμος πρὸς τήν εὐτυχία»· ἕνα ἔντυπο τῆς ἐπικίνδυνης Σαϊεντολογίας

Ἐπειδή, ὅπως πληροφορηθήκαμε, διανεμήθηκε μέσφ ἐφημερίδων ὡς ἔνθετο σέ μέγεθος διβλίου τσέπης τό διβλιαράκι «Ὁ δρόμος πρὸς τήν εὐτυχία», ἐφιστοῦμε τήν προσοχή ὄσων τυχόν τό ἔλαβαν ὅτι τό διβλιαράκι αὐτό ἀσκεῖ προπαγάνδα ὑπέρ τῆς ἐπικίνδυνης σέκτας Σαϊεντολογίας. Τό κάνει ὁμως αὐτό μέ ἕναν ὑπουλο τρόπο, ἀφοῦ δέν ἀναφέρει ρητῶς ὅτι εἶναι ἔντυπο τῆς βαρυνόμενης μέ καταδικαστικές εἰς βάρος τῆς ἀποφάσεις Σαϊεντολογίας. Ἐπιπλέον

καλλιιεργεῖ τή σύγχυση, καθώς στό ἐξώφυλλό του ἔχει σέ φωτογραφία ὀρθόδοξα ἐκκλησάκια σέ αἰγαιοπελαγίτικο νησί.

Συνέδριο «Ἐθνική ἀγωνία καί συναγερομός γιά τή Θράκη μας»

Ἐνα ἐπίκαιρο συνέδριο μέ θέμα «Ἐθνική Ἀγωνία καί Συναγερομός γιά τή Θράκη μας» πραγματοποιήθηκε τό Σάββατο 30 Μαρτίου 2013, στίς 5 μ.μ. στό Βελλίδειο Συνεδριακό Κέντρο, παρουσία ἐκπροσώπων τῶν πολιτειακῶν ἀρχῶν καί μαζικῶν φορέων τοῦ βορειοελλαδικοῦ χώρου.

Ἡ ἐκδήλωση ξεκίνησε μέ τή χοροδία τῆς Θρακικῆς Ἑστίας Θεσσαλονίκης καί τόν χαιρετισμό ἀπό τόν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθιμο.

Περισσότεροι ἀπό 2.200 ἀκροατές κατέκλυσαν τίς συνεδριακές αἴθουσες ὅπου μέ ἰδιαίτερη προσήλωση γιά σχεδόν ἕξι ὥρες παρακολούθησαν τίς ἐξαιρετικά ἐμπεριστατωμένες εἰσηγήσεις καί τό ὀπτικό ὑλικό πού προβλήθηκε, ἐνῶ ἡ ἐκδήλωση διανθίστηκε μέ θρακιώτικα καί πομάκικα τραγούδια καθώς καί μέ θρακιώτικους χορούς.

Τήν ἐκδήλωση διοργάνωσε ἡ Θρακιική Ἑστία Θεσσαλονίκης μέ ὀμιλητές τόν Διεθνολόγο καί πρόεδρο τῆς Θρακικῆς Ἑστίας Βενιαμίν Καρακωστόνογλου, τή δασκάλα Χαρά Νικοπούλου, τόν Δρ. Νεκτάριο Δαπέργολα, τόν πρόεδρο τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Πομάκων Ἰμάμ Ἀχμέτ, τόν Δρ. Θεοφάνη Μαλκίδη καί τόν στρατηγό Φραγκούλη Φράγκο.

Τήν ἐκδήλωση στήριξαν ἡ «Ἐνωμένη Ρωμιοσύνη», τό Ἰδρυμα Θρακικῆς Τέχνης καί Παράδοσης, ἡ Ὀμάδα 21 Μακεδονίας-Θράκης, ἡ Ὀμοσπονδία Προσφυγικῶν Συλλόγων Ἑλλάδας, ἡ Στέγη Γραμμάτων καί Τεχνῶν «Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης», ἡ Πανελλήνια Ὀμοσπονδία Συλλόγων Ἀνα-

τολικής Ρωμυλίας, ὁ Ὅμιλος Φίλων Ἁγίου Ὁρους, ὁ Πανελλήνιος Σύνδεσμος «Παρακαταθήκη», τό Πνευματικό Κέντρο «Ἡ Κιβωτός τῆς Δόμνας Βιζβίτζη», ὁ Σύλλογος Πολυτέκνων Ν. Θεσσαλονίκης «οἱ Ἁγιοί Πάντες» καί ἡ Πανελλήνια Ὁμοσπονδία Εἰδικῶν Δυνάμεων.

Τά κύρια συμπεράσματα τοῦ συνεδρίου συνοψίζονται ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ συμβίωση χριστιανῶν καί μουσουλμάνων στή Θράκη κινδυνεύει μόνο ἀπό τήν ὑπονόμευση καί τήν παρεμβολή τῆς Τουρκίας πού προσπαθεῖ νά ἐκτουρκίσει τό σύνολο τῆς μειονότητας.

2. Στόν τομέα τῆς μειονοτικῆς ἐκπαίδευσης θά πρέπει νά προωθηθεῖ ἡ πομακική καί ἡ γλώσσα τῶν Ρομῶν στίς δύο αὐτές ὁμάδες καί νά πάψει νά τοῦς διδάσκεται ὑποχρεωτικά ἡ τουρκική. Γενικότερα νά προωθηθεῖ ἡ οὐσιαστική ἐκμάθηση τῆς ἑλληνικῆς μέ τή δημιουργία δημόσιων σχολείων στά πομακοχώρια.

3. Νά ἐκπονηθεῖ ἄμεσα ὀλοκληρωμένο ἀναπτυξιακό πρόγραμμα γιά τή Θράκη καί νά δοθοῦν κίνητρα γιά πολυτεχνία καί γιά τήν παραμονή ἐκεῖ τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλά καί γιά τήν ἐπανεγγραφή στοῦς παλαιούς τους δήμους ὅσων Θρακιωτῶν μεταδημότευσαν.

4. Ἡ συζητούμενη Εἰδική Οἰκονομική Ζώνη (Ε.Ο.Ζ.) περικλείει σοβαρούς κινδύνους καί δέν πρέπει νά ἐφαρμοστεῖ στή Θράκη.

5. Νά διατηρηθεῖ, καί παρὰ τήν οικονομική κρίση, ἰσχυρή ἑλληνική στρατιωτική ἀποτρεπτική ἰκανότητα στή Θράκη καί στό Αἰγαῖο.

6. Ζητεῖται ἐπιτέλους ἡ δραστική αὐξηση τοῦ ἐνδιαφέροντος καί τῆς προτεραιότητας τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας γιά τήν κατάσταση στή Θράκη.

Οἱ Ἕλληνες Θρακιῶτες μέ τήν ὑποστήριξη ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀναλαμβάνουν ἀγῶνα γιά ὅλα τά παραπάνω καί ἀπευθύνουν

αὐστηρή προειδοποίηση πρός τήν Τουρκία: «Ἐπιθυμοῦμε καλή γειτονία μέ τόν τουρκικό λαό, σεβόμαστε τίς θρησκευτικές, ἔθνοτικές καί πολιτισμικές ἰδιαιτερότητες τῶν κατοίκων τῆς Θράκης μας, ἀλλά διατρανώνουμε τήν ἀδιαπραγμάτευτη ἑλληνικότητα τῆς πανάρχαιας αὐτῆς ἑλληνικῆς περιοχῆς».

Διαδώστε τό ἔντυπο

«Ἄρνοῦμαι νά γίνω δότης ὀργάνων»

Στό προηγούμενο τεῦχος τῆς «Παρακαταθήκης» (τ. 87) γράψαμε ἀρκετά γιά τό ἀντισυνταγματικό μέτρο τῆς «εἰκαζόμενης συναίνεσης» γιά τή λήψη ὀργάνων ἀπό «ἐγκεφαλικά νεκρούς». Τήν «Παρακαταθήκη» συνόδευε τό ἔντυπο «Ἄρνοῦμαι νά γίνω δότης ὀργάνων» καί ὀδηγίες συμπλήρωσης καί ἀποστολῆς τοῦ ἔντυπου. Ἦδη πολλοί ἔχουν καταθέσει τήν ἔντυπη δήλωση. Ὅσοι ἀναγνώστες ἐπιθυμοῦν μποροῦν νά μάς γράψουν, γιά νά τοῦς ἀποστείλουμε δωρεάν ἀριθμό ἔντυπων «Ἄρνοῦμαι νά γίνω δότης ὀργάνων», γιά νά τό διαδώσουν σέ γνωστούς καί φίλους. Τό ἔντυπο ἐπίσης μπορεῖ νά διαδοθεῖ μέσφ Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ναῶν καί συλλόγων.

Ἐπάρχουν καί μερικοί πού δέν ἔχουν ἀντιληφθεῖ, δυστυχῶς, τή σοβαρότητα τοῦ θέματος. Αὐτοί προβάλλουν καλόπιστα τήν ἐξῆς ἀπορία: «Ἄφοῦ θά ἔχω πεθάνει, τί μέ νοιάζει γιά τά ὄργανα;».

Αὐτό πού δέν ἔχουν καταλάβει εἶναι ὅτι τά ὄργανα θά τοῦς τά πάρουν ἐνῶ εἶναι ζωντανοί, ἀφοῦ ἡ καρδιά τους θά χτυπάει.

Γι' αὐτό καί οἱ «ἐγκεφαλικά νεκροί» εἰσάγονται στό χειρουργεῖο, ὅπου τοῦς κάνουν ὀλική νάρκωση γιά νά τοῦς πάρουν τά ὄργανα. Ἄν ἦταν νεκροί, τί χρειαζόταν ἡ ὀλική νάρκωση;

**Μεταμοσχεύσεις.
Δωρεά ή αφαίρεση ζωής;**

Μέ τον παραπάνω τίτλο συνδιοργανώ-
νεται από την «Εστία Πατερικῶν Μελετῶν»
καί την «Ενωμένη Ρωμηοσύνη» Ἡμερίδα
τό Σάββατο 20 Ἀπριλίου 2013 στίς 4 μ.μ. Ἡ
Ἡμερίδα, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται ὑπό
τήν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πει-
ραιῶς καί σέ συνεργασία μέ τήν Ἱερά Μη-
τρόπολη Γλυφάδας, θά διεξαχθεῖ στήν αἴθου-
σα «Μελίνα Μερκούρη» στό Στάδιο Ειρή-
νης καί Φιλίας (Σ.Ε.Φ.)

Τήν ἔναρξη καί τό κλείσιμο τῆς Ἡμε-
ρίδος θά κάνει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πει-
ραιῶς κ. Σεραφεῖμ καί τήν παρουσίαση ὁ
πανοσ. ἀρχιμ. π. Σαράντης Σαράντος. Στήν

Ἡμερίδα θά μιλήσουν κατά σειράν: ὁ π. Ἰω-
άννης Κοκάκης, ἱατρός ὀγκολόγος, ὁ νε-
φρολόγος ἱατρός κ. Παναγιώτης Κίικλης,
ὁ καθηγητής τῆς Χειρουργικῆς κ. Ἐμμα-
νουήλ Παναγόπουλος, ὁ καθηγητής τῆς Πα-
θολογίας κ. Ἀθανάσιος Ἀβραμίδης, ὁ κα-
θηγητής τῆς Πυρηνικῆς Ἱατρικῆς κ. Κων-
σταντῖνος Καρακατσάνης, ὁ νομικός καί θε-
ολόγος π. Ἰωάννης Φωτόπουλος, ὁ δικηγό-
ρος κ. Χαράλαμπος Ἀνδραλῆς καί ὁ θεο-
λόγος καί οἰκονομολόγος π. Κωνσταντῖνος
Στρατηγόπουλος.

Στήν ἐκδήλωση θά ἀπευθύνει χαιρετι-
σμό ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γλυφάδας κ.
Παῦλος καί ἡ χορωδία «Ἐν Ψαλτηρίῳ» θά
ψάλει ἐπίκαιρα τροπάρια.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης – ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 εὐρώ

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.